

Сусьветныя хіты па-беларуску

Тэксты песень у перакладах Лявона Баршчэўскага

Па-ангельску

Па-беларуску

1. Прасьпявана на лаціне

На лаціне
Gaudeamus igitur

*Melodia ex manuscripto, AD 1287;
Wilhelmi Kindlebeni textus, AD 1781*

<https://www.youtube.com/watch?v=50Z63LuDC2w>

Gaudeamus igitur,
Juvenes dum sumus! (bis)

Post jucundam juventutem,
Post molestam senectutem
Nos habebit humus! (bis)

Ubi sunt, qui ante nos
In mundo fuere?
Vadite ad superiores,
Transite ad inferos,
Ubi jam fuere! (vel: Quos si vis videre.)
(bis)

Vita nostra brevis est,
Brevi finietur.
Venit mors velociter,
Rapit nos atrociter,
Nemini parcetur! (bis)

Vivat Academia!
Vivant professores!
Vivat membrum quodlibet!
Vivant membra quaelibet!
Semper sint in flore! (bis)

Па-беларуску
Будзем цешыцца...

*Музыка невядомага аўтара.
Словы ў апрацоўцы
Вільгельма Кіндлебена*

Будзем цешыцца цяпер
Маладым жаданьнем!
Будзем цешыцца цяпер
Маладым жаданьнем!
Хутка юны век мінецца –
Жыць нядоўга застанецца,
Перш чым прахам станем,
Перш чым прахам станем!

Дзе ўсе тыя, хто да нас
Здолеў нарадзіцца?
Дзе ўсе тыя, хто да нас
Здолеў нарадзіцца?
Каб сустрэцца зь імі, трэба
Ці высока ўзьняцца ў неба,
Ці ў зямлю спусьціцца,
Ці ў зямлю спусьціцца.

Вомігам міне жыцьцё:
Доўга не зьвякуе,
Вомігам міне жыцьцё:
Доўга не зьвякуе,
Сьмерць з касою – тут як тут,
Хутка вынесе прысуд,
Нас не пашкадуе,
Нас не пашкадуе...

Vivant omnes virgines,
Graciles (vel: faciles), formosae!
Vivant et mulieres
Tenerae, amabiles,
Bonaе, laboriosae! (bis)

Vivat et respublica
Et qui illam regit!
Vivat nostra civitas,
Maecenatum caritas,
Quae nos hic protegit! (bis)

Pereat tristitia,
Pereant Dolores (osores)!

Pereat diabolus,
Quivis antiburschius

Хай жыве ўнівэрсытэт
Рупнасьцю вучоных,
Хай жыве ўнівэрсытэт
Рупнасьцю вучоных,
Славім іх усіх; падобна
Зычым кожнаму асобна
Год паболей плённых,
Год паболей плённых!

Хай дзяўчатам собіць лёс
Гожым, панавітым,
Хай дзяўчатам собіць лёс
Гожым, панавітым,
Хай кабетам шанаванья
Будзе ўдосталь і каханья –
Мілым, працавітым,
Мілым, працавітым!

Хай жыве Рэспубліка,
Хто дабро ёй робіць,
Хай жыве Рэспубліка,
Хто дабро ёй робіць.
Дабрадзсяў, хто спрыяе
Быць навуцы ў нашым краі,
Хай хвала аздобіць,
Хай хвала аздобіць!

Зьнікнуць хай туга і той,
Хто нас ненавідзіць.
Зьнікнуць хай туга і той,
Хто нас ненавідзіць.
Трэба, каб і д'яблы зьніклі,
Што цьвяліць студэнтаў звыклі
Ды іх злосна крыўдзіць,
Ды іх злосна крыўдзіць!

2. Прасьпявана па-ангельску

Па-ангельску

Let My People Go!

Performed by Louis Armstrong

Па-беларуску

Народ пусьціце мой!

Выканаўца: Луіс Армстронг

<https://www.youtube.com/watch?v=uxmyzVzsmwY>

Chorus:

Go down, Moses,
Way down in Egypt land,
Tell all,
Tell all to
Let my people go!

Armstrong:

When Israel was in Egypt land...
Let my people go!
Oppressed so hard they could not stand...
Let my people go!

So the God seyeth: go down, Moses,
Way down in Egypt land,
Tell all pharaoes to
Let my people go!

So Moses went to Egypt land...
Let my people go!
He made all pharaoes understand...
Let my people go!

Yes the Lord said: Go down, Moses,
Way down in Egypt land,
Tell all pharaoes to
Let my people go!

Thus spoke the Lord,
Bold Moses said:
Let my people go!
If not I'll smite, your firstborns dead,
Let my people go!

God-the Lord said: Go down, Moses,
Way down in Egypt land,
Tell all pharaoes to
Let my people go!

Хор:

Выйдзі,
Кліч нас,
Кліч, Майсей з Эгіпту ўсіх:
Гучна
Ўголас:
Народ пусьціце мой!

Саліст:

Ізраіль у няволі ўвесь...
Сыдзі адтуль, народ!
Быць немагчыма у ярме –
Хай знікне ўшчэнт прыгнёт!

Майсей
Ад Бога
Атрымаў наказ: – Скажы
Фара-о-о-нам:
Народ пусьціце мой!

У Эгіпце ўжо Майсей:
Народ пусьціце мой!
І чуюць фараоны ўсе:
Народ пусьціце мой!

Бог жа
Мовіць:
Ты, Майсей, усім кажы
Фара-о-о-о-нам:
Народ пусьціце мой!

–Так мовіў Бог, –
Сказаў Майсей, –
Народ пусьціце мой!
Бо згінучь вашы дзеці ўсе –
Народ пусьціце мой!

Бог мне
Мовіў:
Ты, Майсей, усім кажы
Фара-о-о-о-нам:
Народ пусьціце мой!

Фара-о-о-о-ны,
Народ пусьціце мой!

Tell all pharaohs
To
Let my people go!

Па-ангельску
Money, money

ABBA

<https://www.youtube.com/watch?v=fgnxVGWvel4>

I work all night, I work all day,
to pay the bills I have to pay
Ain't it sad
And still there never seems to be
a single penny left for me
That's too bad
In my dreams I have a plan
If I got me a wealthy man
I wouldn't have to work at all,
I'd fool around and have a ball...

Money, money, money
Must be funny
In the rich man's world
Money, money, money
Always sunny
In the rich man's world
Aha-ahaaa
All the things I could do
If I had
a little money
It's a rich man's world.

A man like that is hard to find
but I can't get him off my mind
Ain't it sad
And if he happens to be free
I bet he wouldn't fancy me
That's too bad
So I must leave, I'll have to go
To Las Vegas or Monaco
And win a fortune in a game,
My life will never be the same...

Па-беларуску
Грошы

*Словы і музыка: Бені Андэрсан,
Б'ёрн Ульвэўс
(гурт "АББА")*

Вось я працую ўсё жыццё,
Каб заплаціць за ўсё, за ўсё –
Што за лёс?
Але ў кішэнях у мяне
І сёння пуста, як даўней –
Ліха скрозь!
Неяк трэба захацець
У марах хоць пабагацець
Ды кінуць працу назаўжды –
І баляваць, жыць без нуды!

Грошы, грошы, грошы –
Іх завёўшы,
Ў слаўны трапіш сьвет,
Грошы, грошы, грошы –
Трапіш зноў жа
У забаўны сьвет!
А-а-а-а,
Я з грашыма адно
Траплю ў той, што люблю,
У заможны сьвет!

Як іх знайсці, мужчын такіх?
Мне высілкаў шкада сваіх –
Што за лёс?
А нехта, вольны, як зірне,
Малю ўраз: не чапай мяне! –
Ліха скрозь!
І застаецца мне адно –
Злавіць удачу ў казіно,
Ў Манака недзе ці ў ЗША,
І не гібець больш без граша.

Money, money, money
Must be funny
In the rich man's world
Money, money, money
Always sunny
In the rich man's world
Aha-ahaaa
All the things I could do
If I had
a little money
It's a rich man's world.

Па-ангельску
The Phantom of the Opera

Music: Andrew Lloyd Webber

Lyrics: Charles Hart

<https://www.youtube.com/watch?v=j9qLfyLowjg>

Nightwish

In sleep he sang to me, in dreams he came
That voice which calls to me and speaks my name.
And do I dream again? For now I find
The Phantom of the Opera is there
Inside my mind.

Sing once again with me, our strange duet
My power over you grows stronger yet
And though you turn from me to glance behind
The Phantom of the Opera is there
Inside your mind.

Those who have seen your face
Draw back in fear
I am the mask you wear
(It's me they hear...)

Thus we returned your voice
In one combined.

The Phantom of the Opera is there
Inside my mind

In all your fantasies, you always knew
That man and mystery
(Were both in you)

Грошы, грошы, грошы –
Іх завёўшы,
Ў слаўны трапіш сьвет,
Грошы, грошы, грошы –
Трапіш зноў жа
У забаўны сьвет!
А-а-а-а,
Я з грашыма адно
Траплю ў той, што люблю,
У багаты сьвет!

Па-беларуску

Прывід оперы

Музыка: Эндру Лойд Ўэбер

Словы: Чарлз Харт

Сьпяваў ён мне ўва сьне, ўва сьне
прышоў

І аклікаў мяне, ці сплю я зноў?
Ці зноўку чую я ў цішы начной,
Што прывід оперы жыве
Ў душы маёй?

І дзіўны наш дуэт зноў – як даўней,
І ўлада над табой мая мацней,
За сьпінаю ў цябе змрок, неспакой,
Ды прывід оперы жыве
Ў душы тваёй.

Той, хто твой бачыў твар,
Свой жах спасьціг.

Я – маска для цябе:
(Іх ваблю слых.)

Зьліліся галасы

І твой, і мой,

Бо прывід оперы жыве

Ў душы тваёй.

У мроі да цябе прыходзіў ён

Таемным чараваў,

Цьвяліў твой сон.

І ў лабірынце тым начы сьляпой

Зноў прывід оперы жыве

Ў душы маёй.

And in this labyrinth, where night is blind
The Phantom of the Opera is here
Inside my mind...

He's there, the Phantom of the Opera
Sing!
Sing!
Sing!
Sing for me
Sing my angel, sing
Sing for me!

Па-ангельску
Somewhere between the stars

By Chris Rea

<https://www.youtube.com/watch?v=0RF1mXxAhys>

Somewhere between the stars
I'll be waiting here for you.
Somewhere between the stars
We'll past everything, everything we knew.

There'll be no need to say hello
How it is we both will know
Forever this will be the way we are
Somewhere, somewhere between the stars
Somewhere between the stars

Somewhere between the stars
Though you can't see me- I am always there.
Somewhere beyond the Moon
There will be no sadness, will be no fear.
We past a mountain high
A way past the dark blue sky
Together forever will be once
Somewhere, somewhere between the stars.

There'll be no need to say hello
How it is we both will know
Forever this will be the way we are
Somewhere, somewhere between the stars.

Вунь там ён, прывід оперы,
Мне
Ты
Сьпявай,
Сьпявай!
Анёл мой,
Мне сьпявай!

Па-беларуску
Там недзе ў сонме зор
Словы й музыка: Крыс Ры

Там недзе, у сонме зор
Ты чаканай будзеш мне,
Там недзе, у сонме зор
Што мы ведалі, ўсё праміне.

Вітаньняў усіх ня трэба там,
Бо абаім жа вядома нам.
Пад ногі нам вечны ляжа прастор
Там недзе...
Там недзе, у сонме зор.

Там недзе, у сонме зор,
Хоць я ня бачны тваім вачам,
Я недзе за Месяцам там...
Дзе страху ня будзе месца й сьлязам.
Над стромай высокіх гор
Пад шатамі сініх нябёс
Быць разам, быць разам будзе наш
лёс.
Там недзе, там недзе,
У сонме зор.

Вітаньняў усіх ня трэба там,
Бо абаім жа вядома нам.
Пад ногі нам вечны ляжа прастор
Быць разам, быць разам наш лёс.
Там недзе, там недзе, у сонме зор.

Там недзе, у сонме зор,
Там недзе...
У сонме зор...

3. Прасьпявана па-француску і па-ангельску

Па-француску і па-ангельску Autumn Leaves

Jazz standard, notably performed by Nat King Cole, Miles Davis, Ella Fitzgerald & Frank Sinatra. Original music by Joseph Kosma, French lyrics by poet Jacques Prévert, English lyrics by Johnny Mercer.

C'est une chanson, qui nous ressemble,
Toi qui m'aimais, moi qui t'aimais.
Et nous vivions, tous les deux ensemble,
Toi qui m'aimais, moi qui t'aimais.
Mais la vie séparex ceux qui s'aiment,
Tout doucement, sans faire de bruit.
Et la mer effacex sur le sable,
Les pas des amants désunis.
Mais la vie séparex ceux qui s'aiment,
Tout doucement, sans faire de bruit.
Et la mer effacex sur le sable,
Les pas des amants désunis...

The falling leaves drift by the window,
The autumn leaves of red and gold.
I see your lips, the summer kisses,
The sun-burned hands I used to hold.

Since you went away the days grow long
And soon I'll hear old winter's song,
But I miss you most of all my darling

When autumn leaves start to fall.
But I miss you most of all my darling
When autumn leaves start to fall.
Oh, je voudrais tant que tu te souviennes...

Па-француску

Па-беларуску Спадае лісьце

*Музыка: Жазэф Казма
Словы: Жак Прэвэр (франц.),
Джоні Мэрсэр (анг.)*

Там у вакне спадае лісьце
Чырвонае і жоўтае.
Ўваччу стаіць, як я калісьці
Грэў рукі зноў і зноў твае.

Толькі ты сышла – дзень
пакарацеў,
Пачую хутка я зімовы сьпеў,
Без цябе цяжэй за ўсё мне якраз
цяпер,
Калі вецер лісьце абсыпае з дрэў.
Без цябе цяжэй за ўсё мне якраз
цяпер,
Калі вецер лісьце абсыпае з дрэў.

Па-беларуску

Pardonne-moi ce caprice d'enfant...

Musique et paroles: Patricia Carli

<https://www.youtube.com/watch?v=afBqh1bxJI4>

Pardonne-moi ce caprice d'enfant
Pardonne-moi, reviens moi comme avant
Je t'aime trop
et je ne peux pas vivre
sans toi.

Pardonne-moi ce caprice d'enfant
Pardonne-moi, reviens moi comme avant
Je t'aime trop
et je ne peux pas vivre
sans toi.

C'était
le temps des «je t'aime»
Nous deu(x) on vivait
heureux dans nos rêves
C'était
le temps des «je t'aime»
Et puis j'ai voulu
voler de mes ailes.

Je voulais vivre d'autres amours
D'autres « je t'aime », d'autres «toujours»
Mais c'est de toi
que je rêvais la nuit
mon amour.

Pardonne-moi ce caprice d'enfant
Pardonne-moi, reviens moi comme avant
Je t'aime trop
et je ne peux pas vivre
sans toi.

C'était
vouloir et connaître
Tout de la vie,
trop vite peut-être
C'était
découvrir la vie
Avec ses peines,
ses joies, ses folies.

Ты мне даруй за капризы мае...

Словы і музыка: Патрысія Карлі

Ты мне даруй за капризы мае,
Ты мне даруй, мне цябе нестае...
Я так кахаю і жыць не магу
Без цябе!
Ты мне даруй за капризы мае,
Ты мне даруй, мне цябе не стае...
Я так кахаю і жыць не магу
Без цябе!

Гэта
Быў час летуценьяў,
Любасных сненьяў,
Радасьці мілай...
Гэта
Быў час захаплення,
А потым – памкнення
Мець свае крылы...

Іншых каханьяў хацелася мне,
Іншых прызнаньяў наяве і ў сне
Ды пра цябе –
Ні пра кога – адны
Сьніў я сны.
Ты мне даруй за капризы мае,
Ты мне даруй, мне цябе нестае...
Я так кахаю і жыць не магу
Без цябе!

Гэта
Цяпер зразумела:
Хутка, імкліва
Жыцьцё праяцела.
Гэта
Маё існаваньне –
Радасьцяў колькі
Ды расчараваньяў...

Праглася мне незямнога жыцця,
Моцнага-моцнага сэрцабіцця –
Ласкі, пяшчоты – аж да
Забыцця!
Ты мне даруй за капризы мае,

Je voulais vivre comme le temps
Suivre mes heures,
vivre au présent
Plus je vivais, plus encore je t'aimais
tendrement
Pardonne-moi ce caprice d'enfant
Pardonne-moi, reviens moi comme avant
Je t'aime trop
et je ne peux pas vivre
sans toi.

Па-француску

Et si tu n'existais pas

*Paroles: Vito Pallavicini
Texte français: Pierre Delanoé &
Claude Lemesle.
Musique: Salvatore Cutugno et
Pasquale Losito*

<https://www.youtube.com/watch?v=droFFtGSUOg>

Et si tu n'existais pas,
Dis-moi pourquoi j'existerais?
Pour traîner dans un monde sans toi,
Sans espoir et sans regrets.
Et si tu n'existais pas,
J'essaierais d'inventer l'amour,
Comme un peintre qui voit sous ses
doigts
Naître les couleurs du jour.
Et qui n'en revient pas.

Et si tu n'existais pas,
Dis-moi pour qui j'existerais ?
Des passantes endormies dans mes bras
Que je n'aimerais jamais.

Et si tu n'existais pas,
Je ne serais qu'un point de plus
Dans ce monde qui vient et qui va,
Je me sentirais perdu,
J'aurais besoin de toi.

Ты мне даруй, мне цябе нестасе...
Я так кахаю і жыць не магу
Без цябе!

Па-беларуску

Раптам не было б цябе...

*Музыка Сальваторэ Кутуньё,
францускі тэкст П'ера Дэлянаэ
і Клёда Лемэля*

Раптам не было б цябе –
Нашто, самотны, між людзей
Я туляўся б па сьвеце ў журбе:
Ні нараканьняў, ні надзей?
Не было б цябе зусім –
Тады б я сатварыў мілосьць,
Як мастак, што пад пэндзлем сваім
Бачыць фарбы дня як ёсьць
І ўразіцца ўсім тым.

Не было б цябе ў мяне –
Дзеля каго б я існаваў?
Абдымаў бы жанчын у паўсьне –
Тых, каго не пакахаў?
Не было б цябе ў мяне,
Я ў хуткаплынным тым жыцьці,
Ў сьвеце гэтым, нібы ў чужыне,
Не здолеў бы сябе знайсці...
Ты так патрэбна мне!

Не было б цябе ў мяне –
Цьвяліць свой лёс было б нашто?
Я заблытаўся б сам у мане,
І мне б не верыў больш ніхто...
Не было б цябе ў мяне –
Спасьцігнуць змог бы я, відаць,
Сэнс жыцьця, ці пазьней, ці раней

Et si tu n'existais pas,
Dis-moi comment j'existerais ?
Je pourrais faire semblant d'être moi,
Mais je ne serais pas vrai.

Et si tu n'existais pas,
Je crois que je l'aurais trouvé,
Le secret de la vie, le pourquoi,
Simplement pour te créer
Et pour te regarder.

Проста каб цябе ствараць
І позірк твой спазнаць!

Па-француску

A toi

Musique: Joe Dassin et Jean Baudlot

Paroles: Pierre Delanoé et Claude Lemesle.

<https://www.youtube.com/watch?v=1zL2t1ASIGU>

A toi,
A la façon que tu as d'être belle,
A la façon que tu as d'être a moi,
A tes mots tendres un peu artificiels
Quelquefois.

A toi,
A la petite fille que tu étais,
A celle que tu es encore souvent,
A ton passé, a tes regrets,
A tes anciens princes charmants.

Refrain

A la vie, a l'amour,
A nos vies, a nos jours,
A l'éternel retour de la chance,
A l'enfant qui viendra,
Qui nous ressemblera,
Qui sera a la fois
toi et moi.

A moi,
A la folie dont tu es la raison,
A mes colères sans savoir pourquoi,
A mes silences et a mes trahisons,
Quelquefois.

A moi,

Па-беларуску

За цябе

*Музыка Джо Дасэна і Жана Бадлё,
словы П'ера Дэлянаэ і Клёда Лемэля*

За ўсё,
За ўменьне слаўнай і прыгожай быць,
За тое, што ты – ўсё маё жыццё,
І за гарэзьлівае ўменьне гаварыць
За тваё.

За час,
Калі яшчэ дзяўчынкай ты была,
І за цяперашніх спатканьняў міг,
За тайны ўсе, з якімі ты жыла,
За прынцаў колішніх тваіх.

Рэфрэн: За жыццё, за мілосць,
За дні й ночы, што ёсьць,
І за ўдачы, што будуць вяртацца:
Сын народзіцца ў час,
Так падобны да нас
І табой ён, і мной будзе ўраз.

За мой
Вар'яцкі стан, спрычынены табой,
За маю зьвягу, зрывы ў гвалт і крык,
За сьверб да здрады ціхай і ліхой,
Што не зьнік...

За мой
Той час, што я адно цябе шукаў,
За ўсё, з чаго ты кпіш, за хібы ўсе,
Што я цяпер хаваю пакрысе,
Бо я так часта блазнаваў.

Au temps que j'ai passé a te chercher,
Aux qualités dont tu te moques bien,
Aux défauts
que je t'ai caché,
A mes idées de baladin.

Refrain...

Рэфрэн: За жыцьцё, за мілосьць,
За дні й ночы, што ёсьць,
І за ўдачы, што будуць вяртацца:
Сын народзіцца ў час,
Так падобны да нас;
І табой ён, і мной будзе ўраз.

За нас,
За ўсе ўспаміны, што так наплылі...
За ўсё, што будзе, а найперш, што ёсьць,
За абыякавай да нас зямлі
Прыгажосьць.
За нас,
За зман няўмольны і за ўзьлёт надзей,
За нашае спатканьне першы раз,
За закаханых тысячы людзей,
Падобных да нас...

Рэфрэн...

4. Прасьпявана па-нямецку

Па-нямецку

Moskau

© *Dschinghis Khan*

Melodie: Ralph Siegel, *Worte:* Bernd Mainunger
<https://www.youtube.com/watch?v=l-80laFIW9k>

Moskau – fremd und geheimnisvoll,
Türme aus rotem Gold,
Kalt wie das Eis.
Moskau – doch wer dich wirklich kennt,
Der weiß: ein Feuer brennt
In dir so heiß
Kosaken – he-he-he – hebt die Gläser,
Natascha – ha-ha-ha – du bist schön,
Towarisch – he-he-he – auf das Leben,
Auf dein Wohl, Bruder, he – Bruder, ho!

Refrain:

Moskau, Moskau,
Wirf die Gläser an die Wand:
Russland ist ein schönes Land!
Ha-ha-ha-ha-ha – hey!

Па-беларуску

Масква

Музыка Ральфа Зігеля, *словы* Бернда
Майнунгера
(гурт “Чынгіс-хан”)

Горад вусьцішных таямніц,
Золата веж зіхціць...
Холад Масквы.
Нехта ж ведае: ён гарыць
Полымем унутры –
Горад жывы.

Казакі, гэі-гэй-гэй, ссуньце шклянкі,
Наташа, ух, і фаяная ты!
Товарышч, га, гу-ля-ем да ранку!
За здароўе, гэх, вып’ем, браты!

Рэфрэн:

Moskau, Moskau,
Deine Seele ist so groß,
Nachts da ist der Teufel los!
Ha-ha-ha-ha-ha!
Moskau, Moskau,
Liebe schmeckt wie Kaviar,
Mädchen sind zum Küssen da...
Ha-ha-ha-ha-ha!
Moskau, Moskau,
Komm, wir tanzen auf dem Tisch,
Bis der Tisch zusammenbricht.
Ha-ha-ha-ha-ha!

Moskau – Tor zur Vergangenheit,
Spiegel der Zarenzeit,
Rot wie das Blut.
Moskau, wer deine Seele kennt,
Der weiß: die Liebe brennt,
Heiß wie die Glut!
Kosaken – he-he-he – hebt die Gläser,
Natascha – ha-ha-ha – du bist schön!
Tovarisch – he-he-he – auf die Liebe,
Auf dein Wohl Mädchen, he – Mädchen, ho!

Refrain:

Moskau, Moskau,
Wirf die Gläser an die Wand:
Russland ist ein schönes Land!
Ha-ha-ha-ha-ha – hey!
Moskau, Moskau,
Deine Seele ist so groß,
Nachts da ist der Teufel los!
Ha-ha-ha-ha-ha!
Moskau, Moskau,
Liebe schmeckt wie Kaviar,
Mädchen sind zum Küssen da...
Ha-ha-ha-ha-ha!
Moskau, Moskau,
Komm, wir tanzen auf dem Tisch,
Bis der Tisch zusammenbricht.
Ha-ha-ha-ha-ha!

Moskau,
Wodka trinkt man pur und kalt,
Das macht hundert Jahre alt!
Ha-ha-ha-ha-ha!

Тут Масква ў нас –
Шклянкі смела разбівай,
Бо Расея – слаўны край,
Га-га-га-га-га – гэі!
Тут Масква ў нас –
За душу тваю п'ючы,
Д'ябла цьвелім мы ўначы,
Ха-ха-ха-ха-ха!
Тут Масква ў нас –
У каханьня смак ікры,
Шмат дзяўчат – цалуй, бяры,
Ха-ха-ха-ха-ха!
Тут Масква ў нас –
То залазь на стол смялей,
Станьчым танец на сталі,
Ха-ха-ха-ха-ха!

Горад, што ўсё вяртае нас
У даўні царскі час...
Холад Масквы.
Нехта ж ведае: ён гарыць
Полымем унутры –
Горад жывы.

Казакі, гэі-гэі-гэі, ссуньце шклянкі,
Наташа, ух, і файная ты!
Товарышч, га, гу-ля-ем да ранку!
За здароўе, гэх, вып'ем, браты!

Рэфрэн:

Тут Масква ў нас –
Шклянкі смела разбівай,
Бо Расея – слаўны край,
Га-га-га-га-га – гэі!
Тут Масква ў нас –
За душу тваю п'ючы,
Д'ябла цьвелім мы ўначы,
Ха-ха-ха-ха-ха!
Тут Масква ў нас –
У каханьня смак ікры,
Шмат дзяўчат – цалуй, бяры,
Ха-ха-ха-ха-ха!
Тут Масква ў нас –
То залазь на стол смялей,
Станьчым танец на сталі,

Moskau, Moskau,
 Moskau, Moskau,
 Väterchen dein Glas ist leer,
 Doch im Keller ist noch mehr!
 Ha-ha-ha-ha-ha!
 Moskau, Moskau,
 Kosaken – he-he-he – hebt die Gläser,
 Natascha – ha-ha-ha – du bist schön!
 Tovarisch – he-he-he – auf die Liebe,
 Auf dein Wohl, Bruder, he – Bruder, ho!

Refrain:

Moskau, Moskau,
 Wirf die Gläser an die Wand:
 Russland ist ein schönes Land!
 Ha-ha-ha-ha-ha – hey!
 Moskau, Moskau,
 Deine Seele ist so groß,
 Nachts da ist der Teufel los!
 Ha-ha-ha-ha-ha!
 Moskau, Moskau,
 Liebe schmeckt wie Kaviar,
 Mädchen sind zum Küssen da...
 Ha-ha-ha-ha-ha!
 Moskau, Moskau,
 Komm, wir tanzen auf dem Tisch,
 Bis der Tisch zusammenbricht.
 Ha-ha-ha-ha-ha!

Ха-ха-ха-ха-ха!

Тут Масква ў нас –
 Зімную гарэлку п’юць
 І так сотні год жывуць,
 Ха-ха-ха-ха-ха!
 Тут Масква ў нас –
 Шклянка апусьцела штось,
 Ды запасы, бацька, ёсьць,
 Ха-ха-ха-ха-ха!

Казакі, гэі-гэй-гэй, ссуньце шклянкі,
 Наташа, ух, і файная ты!
 Товарышч, га, гу-ля-ем да ранку!
 За здароўе, гэх, вып’ем, браты!

5. Прасьпявана на ідыш

На ідыш	Па-беларуску
<p>Папіросн <i>Vorte un muzik fun Herman Jablokoff</i> https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=Di3R0mk3gEA</p> <p>A kalte naxt, a nebdike finster umetum, štejt a jinglele fartrojert un kukt zix arum. Fun regn šict im nor a vant, a košikl halt er in hant, un zajne ojgn betn jedn štum. Ix hob šojn nit kejn kojex mer arumcugejn in gaz, hungerik un opgerizn</p>	<p>Папяроскі <i>Аўтар песьні: Герман Яблакаў</i></p> <p>Уночы холад і туман, і засьціць змрок абсяг, Там стаіць у скрусе хлопчык, кошык у руках: Дождж бязьлітасна сячэ, На хлопца адусюль цячэ... Мальба і распач у яго ў вачах: «Мне на вуліцах даецца</p>

fun dem regn naz.
Ix šlep arum zix fun baginen,
kejner git ništ cu fardinен,
ale laxn, maxn fun mir špaz.

Refr.: Kupitje kojft že, kojft že papirosn,
trukene, fun regn ništ fargozn.
Kojft že bilik benemones,
kojft un hot ojf mir raxmones,
ratevet fun hunger mix acind...
Kupitje kojft že švebelex antikn,
dermit verd ir a josiml derkvikn.
Umzizt majn šrajen un majn lojfn,
kejner vil baj mir nit kojfn,
ojsgejn vel ix muzn vi a hunt.

Majn tate in milxome
hot farlojrn zajne hent,
majne mame hot di cores
mer ojsšaltн ništ gekent.
Jung in kejver zi getribn,
bin ix ojf der velt farblibn,
ungliklex un elnt vi a štejn.
Breklex klajb ix ojf cum ezn
ojf dem kaltn mark,
a harte bank iz majn geleger
in dem kaltn park.
In dercu di polici-antn,
šlog mix mit švern kantn,
z'helft nit majn betn, majn gevejn.

Refren.

Ix hob gehat a švesterl,
a kind fun der natur,
mit mir cuzamen zix gešlept
hot zi a gance jor.
Mit ir geven iz mir fil gringer,
lajxter vern flegt der hunger,
ven ix fleg a kuk ton nor ojf ir.
Mit amol gevorn
iz zi švax un zejjer krank,
ojf majne hent iz zi geštorbn

Ледзьве кожны крок,
Абарваны і галодны,
Я наскрозь прамок.
І трымаюся, ня плачу,
Хоць бяз посьпеху жабрачу:
Чую кпіны зблізку і здалёк.

Прыпеў:

Купіце папяроскі, ах, купіце!
Вось яны сухія – паглядзіце,
Я іх танна прапаную
Майце ж літасьць хоць якую,
Каб не згаладаць мне й не
сканаць...
Сярнічкі тут, купіце, не
шкадуйце
І сіротку ўцеху падаруйце!
Ах, вымольваю дарма я:
Аніхто ўсьцяж не купляе,
Як сабака, буду паміраць.

Тата мой прыйшоў калекам
Без рукі з вайны,
Маме выпалі давеку
Беды не адны...
І сышла яна ў магілу,
Я ж застаўся, і панылы,
І самотны між людзей адзін.
Я хаджу, зьбіраю крошкі
Тут, на кірмашы.
Лаўка стала мулкім ложкам
У начной цішы.
Ды паліцыя палюе
І дручкамі ўсё частуе,
І няма спакойных мне хвілін.

Прыпеў.

Я сястру, дзіця прыроды,
Меў і браў з сабой,
Мы хадзілі цягам году,
Жабравалі зь ёй.
І жыцьцё так не даймала,
Голад аціхаў памалу –
Як я толькі гляну на яе.

oјf a gаzn-bаnk.
Un аz ix hоb zi fаrloјrn,
hоb ix аlc оngevoјrn,
zоl der toјt šојn kumen ојx cu mir.

Refren.

Ды сястрычку напаткала
Немач раптам. Ах,
У мяне яна сканала
Проста на руках.
Я цяпер адзін, нябога,
Не чакаю больш нічога,
Дні даўно падлічаны мае...

Прыпеў.

На ідыш

Tum Balalajka

Melodie: Abram Elstajn

<https://www.youtube.com/watch?v=ykhWk368Po8>

Štejt a bоxer, un er traxt,
traxt un traxt a gаnce naxt,
vemen cu nemen un nit faršemen,
vemen cu nemen un nit faršemen.

Tum bala, tum bala, tum balalajka,
tum bala, tum bala, tum balalajka,
tum balalajka, špil balalajka,
tum balalajka, frejlex zol zajn!

"Mejdl, mejdl, x'vil baj dir fregn?
Vos ken vaksn, vaksn on regn?
Vos ken brenen un nit oifhern?
Vos ken benken, vejnen on tren?"

Tum bala, tum bala, tum balalajka,
tum bala, tum bala, tum balalajka,
tum balalajka, špil balalajka,
tum balalajka, frejlex zol zajn!

"Narišer bоxer, vos darfstu fregn?
A štejn ken vaksn, vaksn on regn!
A libe ken brenen un nit oifhern!
A harc ken benken, vejnen on tren!"

Tum bala, tum bala, tum balalajka,
tum bala, tum bala, tum balalajka,
tum balalajka, špil balalajka,
tum balalajka, frejlex zol zajn!

Па-беларуску

Тум-балалайка

Музыка Абрама Эльштэйна

Ходзіць хлопец,
Пільна глядзіць,
Ноч такую
Не прапусьціць –
Каб жонку ў шлюбе
Мець і галубіць,
Каб жонку ў шлюбе
Мець і галубіць.

Тум-бала-тум-бала-тум-балалайка,
Тум-бала-тум-бала-тум-балалайка,
Тум-балалайка, грай, балалайка
Радасьць-вясельле ўсім прынясі!

Дзеўка, скажы мне,
Што прычакаеш,
Што можа вырасьці,
Як не зьякаеш,
Што можа быць
У нас без супыну,
Што ў нас не выцісьне
Нават сьлязіну?

Тум-бала-тум-бала-тум-балалайка,
Тум-бала-тум-бала-тум-балалайка,
Тум-балалайка, тум-балалайка
Радасьць-вясельле ўсім прынясі!

Хлопча, які ты ўсё ж

Дурнаваты:
Камень у полі,
Хоць сухаваты,
Ўзнікне й ніколі
Больш не астыгне –
Гэтак каханьне
Сонцам успыхне!

Тум-бала-тум-бала-тум-балалайка,
Тум-бала-тум-бала-тум-балалайка,
Тум-балалайка, тум-балалайка
Радасьць-вясельле ўсім прынясі!

6. Прасьпявана па-ўкраінску

Па-ўкраінску

Ніч така, Господи, місячна, зоряна...

<https://www.youtube.com/watch?v=frCTVIYkKII>

Текст: Михайло Старицький

Музыка: народна

Ніч така, Господи, місячна, зоряна,
Ясно, хоч голки збирай!
Вийди, кохана, працею зморена,
Хоч на хвилиночку в гай!

Сядемо вкупочки тут під калиною,
І над панамі я пан...
Глянь, моя рибонько, – срібною хвилею
Стелиться в полі туман.

Небо глибоке засіяне зорями –
Що то за Божа краса!
Перлами-зорями он під тополями
Стелеться срібна роса.

Ти не лякайся, що свої ніженки
Вмочиш в холодну росу:
Я ж тебе, мила, аж до хатиньки
Сам на руках занесу.

Сплять вороги твої, знуджені працею, –
Нас не сполоха їх сміх...

Па-беларуску

Ноччу пад поўняю...

Словы: Міхайла Старыцкі

Музыка: народная

Зор поўна, Госпадзе, ноччу пад поўняю!
Сьветла, хоць голкі зьбірай.
Выйдзі, кахана, працаю стомлена,
Хоць на хвіліначку ў гай.

Сядзем, прытулімся цесна пад вербамі,
І над панамі я пан.
Глянь, мая рыбанька: хваляю срэбнаю
Сьцэлецца ў полі туман.

Неба абшары засеяны зорамі,
Боскія чуд і краса!
Пэрламі-зорамі вунь пад таполямі
Срэбная зьзяе роса.

Ножкі халоднай расою намочацца? –
Прэч адганяй гэты страх!
Любая, ажна да хаты мне хочацца
Несьці цябе на руках.

Сьпяць незычліўцы твае, моцна стомлен
Нас не спужае іх смех...

Чи ж нам, окраденим долею нашою,
Й хвиля кохання – за гріх?

Хвіля каханья нам, з нашою долею,
Хіба падасца за грэх?

Па-ўкраінску

Два кольори

<https://www.youtube.com/watch?v=7-ml3FQhFv0>

Слова Дмитра Павличка,
музыка Олександра Білаша

Як я малим збірався навесні
Піти у світ незнанымі шляхамі,
Сорочку мати вишила мені
Чырвонымі і чорнымі ниткамі.

Приспів:

Два кольори мої, два кольори,
Оба на полотні, в душі моій оба,
Два кольори мої, два кольори:
Чэрвоне – то любов, а чорне – то журба.

Мене водило в безвісті життя,
Та я вертаўся на сваі пороги,
Переплелісь, як маміне шиття,
Мої сумні і радзіні дарогі.

Приспів.

Мені війнула в очі сивина,
Та я нічога не везу дадому,
Лиш згорточок старога полотна
І вишите мое життя на ньому.

Приспів.

Па-беларуску

Два колеры

Словы Дмытра Паўлычкі,
музыка Аляксандра Білаша

Як я малы збіраўся па вясне
У сьвет пайсьці нязнанымі
шляхамі,
Кашулю маці вышывала мне
Чырвонымі ды чорнымі,
чырвонымі ды чорнымі,
Чырвонымі ды чорнымі
сьцяжкамі.

Пр.: Два колеры мае, на палатне,
Дзе дух мой трапяткі,
абодва побач вы,
Два колеры са мною і ўва мне:
Чырвоны – сэрца жарсьць,
а чорны – боль жывы.

Мяне паўсюды кідала жыцьцё,
Ды я вяртаўся на свае парогі.
Спляліся ўсе, як маміна шыцьцё,
Тугі маёй і радасьці,
тугі маёй і радасьці
Тугі маёй і радасьці дарогі.

Прыпеў.

Мне шуганула ў скроні сівізна,
А я цяпер адно вязу дадому
Кавалачак старога палатна
І вышыты на ім узор,
і вышыты на ім узор,
І вышыты на ім узор знаёмы...

Прыпеў.

7. Прасьпявана па-польску

Па-польску

Kolorowe jarmarki

<https://www.youtube.com/watch?v=NWkDIK-bFCc>

Kompozytor: Janusz Laskowski

Autor: Ryszard Ulicki

Kiedy patrzę hen za siebie
W tamte lata co minęły
Kiedy myślę co przegrałam,
A co diabli wzięli
Co straciłam z własnej woli,
A co przeciw sobie
Co wyliczę to wyliczę,
Ale zawsze wtedy powiem, że najbardziej mi
żał:

Kolorowych jarmarków, blaszanych zegarków
Pierzastych kogucików, baloników na druciku
Motyli drewnianych, koników bujanych
Cukrowej waty i z piernika chaty.

Tyle spraw już mam za sobą
Coraz bliżej jesień płowa
Tyle lat już przeszło obok
Już jest co żałować
Małym rzeczom zostajemy
W pamiętaniu wierni
Zamiast serca noszę chyba
Odpustowy piernik, bo najbardziej mi żał:

Kolorowych jarmarków, blaszanych zegarków
Pierzastych kogucików, baloników na druciku
Motyli drewnianych, koników bujanych
Cukrowej waty i z piernika chaty.

Па-беларуску

Каляровыя кірмашы

Музыка: Януш Ляскоўскі

Словы: Рышард Уліцкі

Як зірну на ўсё іначай,
На гады, што адлуналі,
Бачу: гэта прамантачыў,
Тое д'яблы скралі,
Што з уласнай волі страціў,
Што згубіў міжволі,
Я рахункі падбіваю,
І найбольш мне шкада

Кірмашоў каляровых,
Цацак даўніх і новых,
Матылёчкаў драўляных,
Цыфэрблятаў бляшаных.
Мне мрояцца: конік,
Стракаты балёнік,
Цукровая вата
І зь пёрніка хата.

У жыцці шмат адбылося,
Ўжо насоўваецца восень,
А гады – на канцавосьці,
Шкадаваць што, пэўна, ёсьць мне,
Малых рэчаў не забуду,
Хоць прайду празь церні,
Ува мне даўно – ня сэрца,
А сьвяточны пернік,
Бо найбольш мне шкада

Кірмашоў каляровых,
Цацак даўніх і новых,
Матылёчкаў драўляных,
Цыфэрблятаў бляшаных.
Мне мрояцца: конік,
Стракаты балёнік,
Цукровая вата
І зь пёрніка хата.

Па-польску

Nie spoczniemy

Muzyka: Seweryn Krajewski

Tekst: Agnieszka Osiecka

<https://www.youtube.com/watch?v=7bA9U-WS6fY>

Nieutulony w piersi żal,
Bo za jedną siłą dałą druga dal,
Nie spoczniemy nim dojdziemy,
Nim zajdziemy w siódmy las,
Więc po drodze więc po drodze
Zaśpiewajmy chociaż raz.

Nienasycony w sercu głód,
Bo za jednym mocnym chłodem drugi chłód,
Nie spoczniemy nim dojdziemy,
Nim zajdziemy w siódmy las,
Więc po drodze więc po drodze
Zaśpiewajmy jeszcze raz.

Niewytańczony wybrzmi bal,
Bo za jedną siłą dałą druga dal,
Nieuleczony uśnie ból,
Za pikowym czarnym królem drugi król.

Niepocieszony mija czas,
Bo za jednym czarnym asem drugi as,
Nie spoczniemy nim dojdziemy,
Nim zajdziemy w siódmy las,
Więc po drodze więc po drodze
Zaśpiewajmy chociaż raz.

Niewytańczony wybrzmi bal,
Bo za jedną siłą dałą druga dal,
Nieuleczony uśnie ból,
Za pikowym czarnym królem drugi król.

Czy warto było kochać nas,
Może warto lecz tą kartą źle grał czas,
Nie spoczniemy nim dojdziemy,
Nim zajdziemy w siódmy las,
Więc po drodze więc po drodze
Zaśpiewajmy jeszcze raz.

Па-беларуску

Без спачынку

Музыка Севярына Краеўскага

Словы Агнешкі Асецкай

Не аціхае ў сэрцы жаль,
Бо за дальлю набягае зноўку даль.
Без спачынку, без прыпынку
Пойдзем мы – у глыб лясоў,
Па дарозе, па дарозе
Засьпявайма песню зноў!

Спакою на душы няма,
Бо за прымаразкам прыйдзе і зіма.
Без спачынку, без прыпынку
Пойдзем мы – у глыб лясоў,
Па дарозе, па дарозе
Ва ўнісон сьпявайма зноў!

Неадгуляны змоўкне баль,
Бо за дальлю набягае зноўку даль.
Нявылечаны сыціхне боль:
За віновым каралём – другі кароль.

У бездарожжы час загруз,
Бо за чорным тузам ляжа іншы туз.
Без спачынку, без прыпынку
Пойдзем мы – у глыб лясоў,
Па дарозе, па дарозе
Засьпявайма песню зноў!

Неадгуляны змоўкне баль,
Бо за дальлю набягае зноўку даль.
Нявылечаны сыціхне боль:
За віновым каралём – другі кароль.

Любіць было... ці варта нас?
Можа й варта, толькі з картай схібіў час.
Без спачынку, без прыпынку
Пойдзем мы – у глыб лясоў,
Па дарозе, па дарозе
Засьпявайма песню зноў!

8. Прасьпявана па-італьянску

Па-італьянску Dicitencello...

Mus.: Enzo Fusco,
par.: Rodolfo Falvo)

https://www.youtube.com/watch?v=kz4EFp_5Ahg

Dicitencello a 'sta cumpagna vosta
ch'aggio perduto 'o suonno e 'a
fantasia...
ch" a penzo sempre,
ch'è tutt" a vita mia...
I' nce 'o vvulesse dicere,
ma nun ce 'o ssaccio dí...
'A voglio bene...
'A voglio bene assaje!
Dicitencello vuje
ca nun mm" a scordo maje.
E' na passione,
cchiù forte 'e na catena,
ca mme turmenta ll'anema...
e nun mme fa
campá!...

Dicitencello ch'è na rosa 'e
maggio,
ch'è assaje cchiù bella 'e na
jurnata 'e sole...
Da 'a vocca soja,
cchiù fresca d" e vviole,
i già vulesse sèntere
ch'è 'nnammurata 'e me!
'A voglio bene...

.....

Na lácrema lucente v'è caduta...
dicíteme nu poco: a che penzate?!
Cu st'uocchie doce,
vuje sola mme guardate...
Levámmoce 'sta maschera,
dicimmo 'a veritá...

Па-беларуску Дзяўчаты, раскажыце...

Музыка: Энца Фуска
Словы: Радольфа Фальва

Дзяўчаты, вы сяброўцы раскажыце,
Пра тое, як пакутую я сёння:
Пра жарсьць каханья
І пра маё бяссоньне...
Я тое сам зрабіць хацеў,
Ды не хапае слоў...

Каханай позірк
Мне скажа ўсё дарэшты!
Хіба цяпер змагу я
Забьць такое нешта?
Я моцнай жарсьцю,
Як ланцугом, прыкуты,
Душа стрываць не здолее
Застацца без
Яе!

Скажыце, што яна, як ружа ў траўні,
Як ясны дзень, мяне зачаравала;
Хай голас, пахам
Прасякнуты фіялак,
Прамовіць, што не здолее
Яна жыць без мяне!

Каханай позірк
Мне скажа ўсё дарэшты!
Хіба цяпер змагу я
Забьць такое нешта?
Я моцнай жарсьцю,
Як ланцугом, прыкуты,
Душа стрываць не здолее
Застацца без
Яе!

Сляза, пабліскваючы, там упала —
Вы ж мне пра думкі ўсе распавядзіце,

Te voglio bene...
Te voglio bene assaje...
Si' tu chesta catena
ca nun se spezza maje!
Suonno gentile,
suspiro mio carnale...
Te cerco comm'a ll'aria:
Te voglio pe'.campá!..

Бо вы з пяшчотай
Так на мяне глядзіце...
Давайце не хавацца больш,
Казаць усё, як ёсьць.

Цябе кахаю,
Табе я так адданы...
Ланцуг ніколі гэты
Не будзе разарваны!
Пяшчотнай мрояй
І ўздыхамі жыву я:
Ты гэтак мне патрэбная,
Бо ты — жыцьцё
Маё!

Па-італьянску

Parole e musica: Totto Cutugno
<https://www.youtube.com/watch?v=syc78JzHGTs>

Lasciatemi cantare
con la chitarra in mano
lasciatemi cantare
sono un italiano .

Buongiorno Italia gli spaghetti al dente
e un partigiano come Presidente
con l'autoradio sempre nella mano destra
e un canarino sopra la finestra
Buongiorno Italia con i tuoi artisti
con troppa America sui manifesti
con le canzoni con amore
con il cuore
con più donne sempre meno suore
Buongiorno Italia
buongiorno Maria
con gli occhi pieni di malinconia
buongiorno Dio
lo sai che ci sono anch'io.

Lasciatemi cantare
con la chitarra in mano
lasciatemi cantare
una canzone piano piano
Lasciatemi cantare

Італьянец

Словы і музыка: Тота Кутуньё

Сьпяю вам пад гітару,
Мне толькі дайце шанец!
Сьпяю вам пад гітару –
Я ўсё ж італьянец.

Салют, Італія, спагеці-“дэнтэ”,
І партызан у ёй за прэзыдэнта,
І аўтарадыё пад праваю рукою,
І канарэйка не дае спакою!
Салют, Італія, з тваім мастацтвам,
Дзе шмат Амэрыкі – аж да вар’яцтва!
Дзе пра каханьне сьпеў натхнёны,
Й позірк донны
Ўцех мілосных больш і бо-ольш спрагне!
Салют, Італія,
Вітаю, Марыя!
А вочы бачу сумныя такія...
О, Усявышні,
Вітаю! я ж тут ня лішні...

Сьпяю вам пад гітару,
І не зраблю вам ліха –
Сьпяю вам пад гітару
Песьню проста ціха-ціха...
Сьпяю вам пад гітару,

perché ne sono fiero
sono *un italiano*
un italiano vero .

Buongiorno Italia
che non si spaventa
e con la crema da barba alla menta
con un vestito gessato sul blu
e la moviola la
domenica in TV.

Buongiorno Italia con caffè ristretto
le calze nuove nel primo cassetto
con la bandiera in tintoria
e una seicento giù di carrozzeria
Buongiorno Italia
buongiorno Maria
con gli occhi pieni di malinconia
buongiorno Dio
lo sai che ci sono anch'io.

Lasciatemi cantare
con la chitarra in mano
lasciatemi cantare
una canzone piano piano
Lasciatemi cantare
perché ne sono fiero
sono *un italiano*
un italiano vero.

Каб не паддацца скрусе.
Я ж італьянец: крыху
Тым ганаруся...

Салют, Італія!
Ў тваім памкненьні
І крэм мэнталавы ёсьць для галеньня,
І сіні-сіні, у палоску, гарнітур,
І ў тэлевізары
Чарговы тур...
Салют, Італія,
З цудоўнай кавай
І са шкарпэткамі ў шуфлядзе справа,
І са сыцяжком на гарызонце,
І са старым “фіятам” у рамонце!
Салют, Італія,
Вітаю, Марыя!
А вочы бачу сумныя такія...
О, Усявышні,
Вітаю! я ж тут ня лішні...

Сьпяю вам пад гітару,
І не зраблю вам ліха –
Сьпяю вам пад гітару
Песьню проста ціха-ціха...
Сьпяю вам пад гітару,
Каб не паддацца скрусе.
Я ж італьянец: крыху
Тым ганаруся...

Сьпяю вам пад гітару,
І не зраблю вам ліха –
Сьпяю вам пад гітару
Песню проста ціха-ціха...
Сьпяю вам пад гітару,
Каб не паддацца скрусе.
Я ж італьянец: крыху
Тым ганаруся...

9. Прасьпявана па-гішпанску

Па-гішпанску
El Pueblo Unido Jamás Será Vencido
Quilapayún

Па-беларуску
**Не вырваць свабоду ў адзінага
народу!**

(Sergio Ortega Alvarado)

<https://www.youtube.com/watch?v=7C9kS7xinvQ>

De pie, cantar
Que vamos va a triunfar
Avanzan ya
Banderas de unidad
Y tú vendrás
Marchando junto a mí
Y así verás
Tu canto y tu bandera florecer
La luz
De un rojo amanecer
Anuncian ya
La vida que vendrá

De pie, marchar
El pueblo va a triunfar
Será mejor
La vida que vendrá
A conquistar
Nuestra felicidad
Y en un clamor
Mil voces de combate se alzarán
Dirán
Canción de libertad
Con decisión
La patria vencerá

Y ahora el pueblo
Que se alza en la lucha
Con voz de gigante
Gritando: ¡adelante!

El pueblo unido jamás será vencido,
El pueblo unido jamás será vencido.

La patria está
Forjando la unidad
De norte a sur
Se movilizará
Desde el salar
Ardiente y mineral

Музыка і словы: Сэрхіа Артэга
Альварада
(група «*Quilapayún*»)

Наш годны сьпеў – пра перамогі час,
Адзінства сьцяг зноў ахінае нас.
І побач тут трывала станеш ты,
Пачуеш сьпеў – як толькі золак наш
азорыць дзень,
Ягоны
Блісьне нам прамень.
Жыцьцё сьвятлом зазьзяе нам тады.

Каб нам ня жыць, як мы жылі раней,
Трыумфу марш, у ім ідзем мы ўсе
За тое, каб нам шчасны лёс прыспеў,
Тут прагучыць мільён непераможных
галасоў
Ізноў.
Наш вольны, годны спеў,
Свабоду ён радзіме прынясе!

Цяпер у тым памкненьні народ яднае
вера,
Ён голасам магутным нас клікае:
Наперад!
Ня вырваць свабоду ў адзінага народу!
Ня вырваць свабоду ў адзінага народу!

Наш родны край адзіным паўстае,
Адным шыхтом ідзе сюды здалёк,
З усіх куткоў айчыны аднае,
Зь лясоў, з далін, зьяднаны ў
непахіснай барацьбе,
Каб край здабыць сабе
І так
Зрабіць у прышласць пераможны
крок!

Сьпявайма ўсе пра трыумфальны час,
Выходзім мы за праўду кожны раз,
Магутны люд, агністы батальён,
Узьняў на сьцяг усё, за што здаўна

Al bosque austral
Unidos en la lucha y el trabajo
Irán
La patria cubrirán
Su paso ya
Anuncia el porvenir

De pie, cantar
El pueblo va a triunfar
Millones ya
Imponen la verdad
De acero son
Ardiente batallón
Sus manos van
Llevando la justicia y la razón
Mujer
Con fuego y con valor
Ya estás aquí
Junto al trabajador

Y ahora el pueblo
Que se alza en la lucha
Con voz de gigante
Gritando: ¡adelante!

El pueblo unido jamás será vencido,
El pueblo unido jamás será vencido.
(Lara-lara-lara)

змагаўся ён.
І тут
Жанчын імпэт ня згас,
Рабочы люд, хто стане побач з вас?

Цяпер у тым памкненьні народ яднае
вера,
Ён голасам магутным нас клікае:
Наперад!
Не вырваць свабоду ў адзінага народу!
Не вырваць свабоду ў адзінага народу!

10. Прасьпявана па-румынску

Па-румынску

Să Cântam Chitara Mea

Muzica: Temistocle Popa

Versuri: Mircea Block

https://www.youtube.com/watch?v=OON_3gquZQM

Când din zare în zare
Văd cerul senin
Când de vise și soare
Mi-e sufletul plin
Iau chitara sub braț
Și împreună cu ea
Orișunde aș fi

Па-беларуску

О, гітара мая!

Музыка: Тэмістокле Попа

Словы: Мірча Блок

Калі бачу бясконцы
Нябёсаў абшар,
Зрок мой цешыцца сонцам,
Сэрца поўнае мар,
Я гітару сваю
Прытулю да грудзей,

versuri Viorica Demici

<https://www.youtube.com/watch?v=hOxEKDadhdI>

jEu te-am scris ca pe-un vers...
Mi-am dorit să te învăț
Ca să știi tot despre tine
Și să te-ascund
Într-un sărut
În care je mult prea bine...

Să plecăm undeva!
Unde cer nu je, nici stea...
Unde nu-i nici azi, nici mâine...
Să-avem de-ales
Din univers
Un singur zbor-nebunie...

Refren:

Mă topesc tot în privirea ta,
Mă atingi de parcă m-ai gusta,
Tu jești fiara mea tandră de care mi-e dor
Ia-mă cu tine în zbor
Ușor, ușor!...

Orice s-ar întâmpla
Nu trăda povestea mea
Despre nori pe care-i vom lua
Noi doi la pas,
Ca într-un vals,
Un singur vals-nebunie!...

Refren:

Mă topesc tot în privirea ta,
Mă atingi de parcă m-ai gusta,
Tu jești fiara mea tandră de care mi-e dor
Ia-mă cu tine în zbor
Ușor, ușor!...

Vrei să știi toată povestea mea?
Vino cu ea!...

«Ты – мной створаны верш.
Каб спазнаць, хто ты, найперш
Я цябе, ўзяўшы ў абдоймы,
Так атулю,
Як я люблю,
Бо вечна будзем з табой мы.

Сыдзем разам туды,
Дзе няма зор грамады,
Дзе няма заўтра, а сёньня
Пойдзе на звод –
Мы ж у палёт
Рушым з табой над прадоньнем.

Твой пагляд, твой непадробны смак,
Дотык твой я адчуваю так...
Мой ласкавы і гэткі пяшчотны мой зьвер,
Лёгка ўзьнясемся ж уверх
Да вышніх сфэр.

У прыгодах любых
Не кажы, як мы ўдваіх
Прагнем быць як у маленстве,
Дзе да нябёс
Вальс нас узьнёс
У неабсяжным шаленстве!

Твой пагляд, твой непадробны смак,
Дотык твой я адчуваю так...
Мой ласкавы і гэткі пяшчотны мой зьвер,
Лёгка ўзьнясемся ж уверх
Да вышніх сфэр».

(Пройгрыш)

«Каб сустрэцца нам з казкай маёй,
Рушым за ёй!».

11. Прасьпявана па-латыску

**Па-латыску
Par pēdējo lapu**

Vārdu autors: **J.Peters**
Mūzikas autors: **R.Pauls**

<https://www.youtube.com/watch?v=3I3IJQO1GN8>

Dzīvoja reiz lapa zarā,
Dzīvoja tā visiem garām,
Arī sev, arī sev.
Alkdama pēc zvaigznēm kāri,
Dzīvoja tā lapām pāri,
Arī sev, arī sev.

Skaties, ceļiniek!
Tur augstu, augstu gaisā
Staigā ziemelis un māsas lapas kaisa.
Viņš jau nežēlos, viņš metīs tieši sārtā
Lapas dzeltenās un lapas tumši sārtās.

Nemanot tā mūsu lapa,
Nemanot par zvaigzni tapa.
Arī tu, arī tu.
Nemanot tā zemē krita,
Sadegot turpat, kur citas,
Arī tu, arī tu.

Skaties, ceļiniek!
Tur augstu, augstu gaisā
Staigā ziemelis un māsas lapas kaisa.
Viņš jau nežēlos, viņš metīs tieši sārtā
Lapas dzeltenās un lapas tumši sārtās.

**Па-латыску
Dāvāja Māriņa meitiņai mūžiņu...**

Vārdu autors: Leons Briedis
Mūzikas autors: Raimonds Pauls

https://www.youtube.com/watch?v=xB2kCEFR_Po

**Па-беларуску
Пра апошні лісток**
*Словы Яніса Петэрса,
музыка Райманда Паўлса*

Жыў лісток на дрэве – гэтак
Абьякавы да сьвету –
й да сябе, й да сябе.
Зоркай стаць ён намагаўся –
Ні лісточкам не ўсміхаўся,
ні сабе, ні сабе.

Рэфрэн:
Паглядзі, вандроўнік,
Вецер як гуляе,
Як бязьлітасна лістоту ён зрывае.
І змятаецца няўмольна-немінуча
Лісьце жоўтае й чырвонае па кучах.

Выбіўся лісток у зоркі,
Ды яго лёс стаўся горкі,
як і твой, як і твой:
Вось, апаў, згарэў з усімі
Ён з суседзямі сваімі
і з табой, і з табой...

Рэфрэн:
Паглядзі, вандроўнік,
Вецер як гуляе,
Як бязьлітасна лістоту ён зрывае.
І змятаецца няўмольна-немінуча
Лісьце жоўтае й чырвонае па кучах.

Па-беларуску

Некалі даўшы дзяўчынцы жыцьцё...
*Словы Лявона Брыедыса,
музыка Райманда Паўлса*

Як у маленстве маім
Штосьці здаралася са мной:
Каб суцяшэньне знайсьці,

Kad bērņībā, bērņībā
Man tika pāri nodarīts,
Es pasteidzos, pasteidzos
Tad māti uzmeklēt tūlīt,
Lai ieķertos, ieķertos,
Ar rokām viņas priekšautā.
Un māte man, māte man
Tad pasmējusies teica tā:

"Dāvāja, dāvāja, dāvāja Māriņa
Meitiņai, meitiņai, meitiņai mūžiņu,
Aizmirsa, aizmirsa, aizmirsa iedot vien
Meitiņai, meitiņai, meitiņai laimīti".

Tā gāja laiks, gāja laiks,
Un nu jau mātes līdzās nav.
Vien pašai man, pašai man
Ar visu jātiek galā jau.
Bet brīžos tais, brīžos tais,
Kad sirds smeldz sārpu rūgtumā
Es pati sev, pati sev
Tad pasmējusies saku tā:

"Dāvāja, dāvāja, dāvāja Māriņa
Meitiņai, meitiņai, meitiņai mūžiņu,
Aizmirsa, aizmirsa, aizmirsa iedot vien
Meitiņai, meitiņai, meitiņai laimīti".

Kā aizmirsies, aizmirsies
Man viss jau dienu rūpestos,
Līdz piepeši, piepeši
Nopārsteiguma satrūkstos,
Jo dzirdu es, dzirdu es,
Kā pati savā nodabā
Čukst klusiņām, klusiņām
Jau mana meita smaidot tā:

"Dāvāja, dāvāja, dāvāja Māriņa
Meitiņai, meitiņai, meitiņai mūžiņu,
Aizmirsa, aizmirsa, aizmirsa iedot vien
Meitiņai, meitiņai, meitiņai laimīti".

Я бягу да мамы да сваёй.
І за хвартух тады я
Моцна хапаю яе.
Ну, а матуля мая
Песню мне такую пяе:

“Некалі, некалі даўшы дзяўчынцы жыцьцё,
Шчодраю, шчодраю, шчодрай Марыня
была.

Толькі пра тое, пра тое, што хоча дзіцё
Шчасьця звычайнага, ўспомніць яна не
змагла”.

Час прамінуў, прамінуў –
Мамы даўно-даўно няма.
Я не ў раскошы жыву,
З лёсам змагаюся сама.
Часам здараецца так:
Сэрца ў журбе, у журбе.
Ды, акрыяўшы няўзнак,
Я ўжо напяваю сабе:

“Некалі, некалі даўшы дзяўчынцы жыцьцё,
Шчодраю, шчодраю, шчодрай Марыня
была.

Толькі пра тое, пра тое, што хоча дзіцё
Шчасьця звычайнага, ўспомніць яна не
змагла”.

Маю турботаў штодня
Шмат, ну а заўтра іх працяг...
Ды захвалююся я,
Сэрца заб’еца мне ў грудзях –
Толькі дачушка мая,
Раптам забыўшы свае
Беды і страхі жыцця,
Ціхенька сабе прапяе:

“Некалі, некалі даўшы дзяўчынцы жыцьцё,
Шчодраю, шчодраю, шчодрай Марыня
была.

Толькі пра тое, пра тое, што хоча дзіцё
Шчасьця звычайнага, ўспомніць яна не
змагла”.

13. Прасьпявана па-грузінску

Па-грузінску	Па-беларуску
<p>თბილისი <i>მელოდიის ავტორია რევაზ ლალიძე, ტექსტის ავტორი პეტრე გრუზინსკი</i></p> <p>Тбілісі</p> <p>Нэтав сад аріс кхідэв ца Удзірод лурджі халасі Сцорэд ісэті рогорц шьэніа! Наіярэві цартсулі Нангрэві Нарікхаласі Чаһарасавіт шэмогрчэніа!</p> <p>Тбілісо – мзіс да вардэбіс мкхарэо! Ушьэнод сітсотхлэтц ар мінда! Сад аріс – скхваган-акхалі Варазі Сад аріс – чаһара Мтацмінда!</p> <p>Чаі-влі Мтквартан кхэ-іванс Да газапхуліс магрэбі Гэгэбэбіан мтсванэ чадрэбіі! Ак ар імһэро дзнэліа Ак хом фотлэбітц мһэріан Да тца фірузэ лурджі фэріа!</p>	<p>О Тбілісі <i>Музыка: Рэзо Лагідзэ</i> <i>Тэкст: Пётр Баграціён-Грузінскі</i></p> <p>Дзе лашчыць вока небасхіл Блакiтны гэтки над табой? Цябе люблю так моцна, горад мой, Дзе, мне нагадваючы шнар, Глядзяць, як з вечнасьці сівой, Руiны Нарыкалы дарагой!</p> <p>Горад руж, Тбілісі, дзе знайду яшчэ Я заліты сонцам край такі, Дзе стаіць Варазі, дзе Кура цячэ, Дзе глядзіць Мтацмінда скрозь вякі?</p> <p>Іду прысадамі цяпер Сярод платанаў чарады, Бо завітала боская вясна сюды. Пад шатамі цудоўных дрэў Нябеснай рэдкай пекнаты З душы ў мяне імкнецца, рвецца спеў:</p> <p>Горад руж, Тбілісі, дзе знайду яшчэ Я заліты сонцам край такі, Дзе стаіць Варазі, дзе Кура цячэ, Дзе глядзіць Мтацмінда скрозь вякі?</p> <p><i>(Пераклад зроблены ў супрацоўніцтве з Уладзімірам Сіўчыкавым.</i></p>

Па-грузінску	Па-беларуску
<p>ჩიტო, გრიტო</p> <p><i>მელოდიის ავტორია ვია ყანხელი, ტექსტის ავტორი პეტრე გრუზინსკი</i></p>	<p>Песня «Птах» (з к/ф «Міміно») <i>Музыка: Гія Канчэлі,</i> <i>словы: Пётр Баграціёні-Грузінскі</i></p> <p>Сьпеў мой, ён адкуль? Зь бездані нябёс, З шырыні палёў!</p>

Чіто-Гвріто

Мэ ра мамгэрэбс
Удзыро зэца
Замбахыс вэлі
Ту мілхынс вьгэрі
Ту фсэфдіаноб
Маінца вьгэрі
Мэ ра мамгэрэбс
Вардэбіс сунтква
Какачос пэрі
Албат сьмгэра
Ту даманатлэс
Хо да мэц вьгэрі

Чіто-гвріто
Чіто-маргаліто да
Чіто-гвріто
Чіто-маргаліто да

Чэмі сімгэра
Ам мзэм ам халхма
Ам зэцам шоба
Роца вьгэрівар шорідан матбобс
Чэмі бавшвоба
Роца вьгэрівар мэ чэмс момавалс
Сьбэрэс вхэдав
Да укітхавад гулші шэмодіс
Парулі сэфда

Чіто-гвріто
Чіто-маргаліто да
Чіто-гвріто
Чіто-маргаліто да

Чэмі сімгэра мтэба мастцавлэс
Чітэбіс ствэна
Асэ мгоніа ам сімгэрэбіт
Авідгі эна
Рогорц амбобэн сіцоцхліс болос
Ту мгэріс гэді
Сімгэріт мовквдэ рага вінатро
Амазэ мэті.

Што б там ні было –
Радасьць альбо сум –
Я сьпяваю зноў.
Сьпеў мой, ён адкуль? Зь дзіўных
пахай руж,
Яркіх, быццам мак...
Хрышчаны, відаць,
З гэтым сьпевам я –
Бо сьпяваю так:

Прыпеў: Мой чароўны,
Дыямэнт каштоўны,
Птах.
Мой чароўны,
Дыямэнт каштоўны,
Птах.

Сьпеў мой, ён з чаго? З сонца і зь
нябёс,
З дабыні людзей,
Ён – з маленства дзён,
Што ў душу ўлілі
Безьліч мрой, надзей.
І, калі свае песьні я пяю,
Чуецца мне ў іх
Трошачкі туга
І – яшчэ жыцьця
Мой апошні міг.

Прыпеў.

Горы песьням тым моцы надалі,
Птушак сьпеў. Ад іх,
Пэўна, гаварыць
Навучыўся я,
Мову я спасьціг.
Кажуць, што, калі
Лебедзь запые,
Гэта – скону знак.
Зь песняю спаткаць
Свой апошні дзень
Я хацеў бы так!

Прыпеў.

14.Прасьпявана па-армянску

Па-армянску

ՉԲՆԱՂ ԵՂԱԶ

*Խոսք՝ Արամայի Սահակյանի
Երաժշտություն՝ Առնո Բաբաջանյանի*

https://www.youtube.com/watch?v=tuqYtO_Mcow

Շ'օկ'նայ յերազ

Du indz hamar siro axp'jur,
Jes k'ez hamar` guts'e voč'inč',
Du indz hamar jerez mak'ur,
Jes k'ez hamar` guts'e voč'inč'.

Herrvits' jes k'ez gone tesnem, sirem,
Vorpes kjank'is č'օկ'նայ յերազ.
Aregakin petk' e herrvits' najel,
Kajri, jet'e šat motenas. (*bis*)

Kjank'um du mišt urax mօna,
Jev mišt jeghir pajtsarr u džindz,
Amboydž mi kjank' sirov kօtam,
Jes k'ez hamar guts'e voč'inč'.

Herrvits' jes k'ez gone tesnem, sirem,
Vorpes kjank'is շ'օկ'նայ յերազ.
Aregakin petk' e herrvits' najel,
Kajri, jet'e šat motenas. (*bis*)

15.Прасьпявана па-грэцку

Па-навагрэцку

Εγνατίας 406

<http://b-track.ru/song/24859/Terzis--Pashalis/Εγνατίας-406---Οπα-Οπα-τα-Бузуки/>

*Στίχοι: Κώστας Βίρβος
Μουσική: Γρηγόρης Μπιθικώτσης*

Εγνατίας τετρακόσια έξι
τράβα ταξιτζή μου πριν να φέξει

Па-беларуску

Мроі чысты сьлед

*Музыка Арно Бабаджаняна
слова Арамаіса Сагакяна*

З твайго каханьня ўвесь мой сьвет,
Хоць, можа, я табе й нішто.
Ты мне як мроі чысты сьлед,
Хоць, можа, я табе й нішто.

Ад жарсьці млею, хоць мне бліснуў ледзь
Тваёй душы прамень сьвятла.
На сонца лепш, аднак, здалёк глядзець,
Бо побач зь ім згарыш датла.

Ў жыцьці будзь сьветлай для мяне
І чыстай, як нідзе й нішто,
Хоць век мой хутка праміне,
Хоць, можа, я табе й нішто.

Ад жарсьці млею, хоць мне бліснуў ледзь
Тваёй душы прамень сьвятла.
На сонца лепш, аднак, здалёк глядзець,
Бо побач зь ім згарыш датла.

Па-беларуску

Вуліца Эгнатыея, 400

*Музыка Грыгорыса Біфікоцыса,
слова Костаса Вірваса*

Эгнатыея, дом чатырохсоты,
Едзь, таксіст – праскочым, можа, ўпотай!
Каб ня ўгледзелі суседзі нас
Зь мілаю ў абдоймах гэты раз!

τράβα μη μας δει κι η γειτονιά,
σούρα με την κούκλα αγκαλιά

Ωπα, όπα τα μπουζούκια
όπα και ο μπαγλαμάς
της ζωής μας τα χαστούκια
με το γλέντι τα ξεχνάς.

Ξύπνησε η Σαλονίκη πάλι
άρχισε σκληρή η βιοπάλη
όμως το κορίτσι μου και 'γω,
άρχοντες θα νιώθουμε κι οι δυο.

Ωπα, όπα τα μπουζούκια
όπα και ο μπαγλαμάς
της ζωής μας τα χαστούκια
με το γλέντι τα ξεχνάς.

Εγνατίας τετρακόσια έξι
πάμε να πλαγιάσουμε πριν φέξει
όνειρο να δούμε μαγικό,
όμορφο τον κόσμο τον κακό.

Ωπα, όπα τα μπουζούκια
όπα και ο μπαγλαμάς
της ζωής μας τα χαστούκια
με το γλέντι τα ξεχνάς.

16.Прасьпявана па-расійску

Па-расійску

Мне нравится...

*Μαρινα Цвѣтаѣва,
музыка Μικαэла Таривѣрдѣѣва*

<https://www.facebook.com/watch/?v=10154476788774499>

Мне нравится, что вы больны не
мною

Мне нравится, что я больна не вами
Что никогда тяжелый шар земной
Не уплывет под нашими ногами

Мне нравится, что можно быть
смешной

Грай, бузукі, грай вясёла,
Баглама, нястомна грай!
Скруху, што была наўкола,
Гучным граньнем разганяй!

Зноў Салёнікі ўстаюць паціху,
Каб змагацца, не паддацца ліху...
Толькі мы з дзяўчынай на зары –
Горада ўсяго валадары!

Грай, бузукі, грай вясёла,
Баглама, нястомна грай!
Скруху, што была наўкола,
Гучным граньнем разганяй!

Эгнатаяс, дом чатырохсоты,
Зноўку прагну я тваёй пяшчоты –
Мы за марай паляцім услед,
Каб забыць ліхі й прыгожы сьвет!

Грай, бузукі, грай вясёла,
Баглама, нястомна грай!
Скруху, што была наўкола,
Гучным граньнем разганяй!

Па-беларуску

**«Мне ўсьцешна, што Вы хворы... не, не
мною...»**

*Словы Марыны Цвѣтаѣвай
Музыка Μικαэла Тарывѣрдзіѣва*

Мне ўсьцешна, што Вы хворы... не, ня
мною,

Мне ўсьцешна, што я хворая ня Вамі,
І ўвесь цяжар тае вагі зямной
Ня зрушыцца пад нашымі нагамі.

Мне ўсьцешна, што бяз пыхі ледзяной
Магу быць з Вамі – й не хітрыць вачамі,

Распущенной, – и не играть словами
И не краснеть удушливой волной
Слегка соприкоснувшись рукавами

Спасибо вам, и сердцем, и рукой
За то, что вы меня – не зная сами!
Так любите: за мой ночной покой
За редкость встреч закатными часами
За наши негулянья под луной
За солнце не у нас над головами
За то, что вы больны, увы, не мной
За то, что я, увы, больна не вами!

Не чырванець, не бавіцца маной, -
Адно судакранацца рукавамі...

Мне ўсьцешна, што не сорамна ані
Пры мне Вам абдымаць яе, другую,
Што Вы мне не прарочыце ў вагні
Пякельным быць, бо я ня Вас цалую,
Што Вы імя зь пяшчотай дзень пры дні
Майго не паўтараеце ўпустую
І што сярод царкоўнай цішыні
Ніколі не сьпяюць нам: “Алелюя!”

Я ўдзячная Вам сэрцам і рукой,
Бо Вы, таго ня ведаючы самі,
Кахаеце мяне; за мой спакой,
За нашы не-гуляньні вечарамі,
За поўню, што ня ў нас над галавой,
За тое, што ня бачыліся днямі,
Што ўсё-ткі хворы Вы – на жаль! – ня
мною,
Што ўсё ж – на жаль! – я хвораю ня Вамі.

Па-расійску

Золотая осень

DDT/ Юрий Шевчук

<https://www.youtube.com/watch?v=5KC-iscJtSI>

Что такое осень — это небо
Плачущее небо под ногами
В лужах разлетаются птицы с облаками
Осень, я давно с тобою не был
В лужах разлетаются птицы с облаками
Осень, я давно с тобою не был

Осень, в небе жгут корабли
Осень, мне бы прочь от земли
Там, где в море тонет печаль
Осень — тёмная даль

Что такое осень — это камни
Верность над чернеющей Невою
Осень вновь напомнила душе о самом
главном
Осень, я опять лишён покоя
Осень вновь напомнила душе о самом

Па-беларуску

Залатая восень

DDT/ Юрый Шаўчук

Што такое восень – гэта мрой
Неба, што сьлязіцца пад нагамі,
Ў лужынах – растаньне птахаў
з хмарамі ды з намі,
Восень, я даўно ня быў з табою,
Ў лужынах – растаньне птахаў
з хмарамі ды з намі –
Восень, я даўно ня быў з табою.

Восень, вогнішча – ўсьцяж караблі,
Восень – сховішча мне ад зямлі,
Там, дзе ў моры гіне туга,
Восень – даляў смуга.

Што такое восень – то каменьні
Над Нявой, што ўпоцемку чарнее,
Восень, што ў душы збудзіла
раптам летуценні,
Восень, мой спакой ізноў марнее,

главном
Осень, я опять лишён покоя

Осень, в небе жгут корабли
Осень, мне бы прочь от земли
Там, где в море тонет печаль
Осень — тёмная даль

Что такое осень — это ветер
Вновь играет рваными цепями
Осень — доползём ли, долетим ли до
ответа?
Что же будет с Родиной и с нами?
Осень — доползём ли, долетим ли до
рассвета?
Осень, что же будет с завтра с нами?

Осень, в небе жгут корабли
Осень, мне бы прочь от земли
Там, где в море тонет печаль
Осень — тёмная даль.

Таёт стаей город во мгле
Осень, что я знал о тебе?
Сколько будет рваться листва?
Осень вечно права.

Восень, што ў душы збудзіла
раптам летуценьні,
Восень, мой спакой ізноў марнее.

Восень, вогнішча – ўсьцяж караблі,
Восень – сховішча мне ад зямлі,
Там, дзе ў моры гіне туга,
Восень – даляў смуга. (*bis*)

Што такое восень – гэта вецер
Зьнішчанымі грае ланцугамі,
Восень, ці мы выпаўзем
зь нягодаў на дасьвецьці?
Што з Радзімай станецца ды з намі?
Восень, ці мы выпаўзем
зь нягодаў на дасьвецьці?
Што з Радзімай станецца ды з намі?

Восень, вогнішча – ўсьцяж караблі,
Восень – сховішча мне ад зямлі,
Там, дзе ў моры гіне туга,
Восень – даляў смуга. (*bis*)

Горад нікне ў соннай журбе,
Восень, што я знаў пра цябе?
Колькі будзе грудаў лісьця? –
Восень – вечнасьць жыцьця!

Па-расійску	Па-беларуску
<p><i>Ничего на свете лучше нету</i></p> <p>Слова: Ю. Энтин, музыка: Г. Гладков https://www.youtube.com/watch?v=UohGRtkxnxw</p> <p>Ничего на свете лучше нету, Чем бродить друзьям по белу свету. Тем, кто дружен, не страшны тревоги Нам любые дороги дороги. Нам любые дороги дороги. Припев. Ла-ла-ла-ла-ла-ла... Наш ковёр – цветочная поляна, Наши стены – сосны-великаны, Наша крыша – небо голубое</p>	<p>Лепш нічога быць не можа з намі...</p> <p>Тэкст: Юрый Энцін, Музыка: Генадзь Гладкоў</p> <p>Лепш нічога быць не можа з намі, Як па сьвеце вандраваць з сябрамі, Бо сябрам ня страшныя трылогі: Нас любыя радуюць дарогі, Нас любыя радуюць дарогі!</p> <p>Прыпеў. Ла-ла-ла-ла-ла-ла...</p> <p>Наш дыван – абшар квяцісты, росны,</p>

Наше счастье – жить одной судьбою, Наше
счастье – жить одной судьбою.

Припев. Ла-ла-ла-ла-ла-ла...

Мы своё призванье не забудем -

Смех и радость мы приносим людям.

Нам дворцов заманчивые своды

Не заменят никогда свободы.

Не заменят никогда свободы.

Припев. Ла-ла-ла-ла-ла-ла...

Нашы сьцены – аж да неба сосны.

Наша столь – блакіт над галавою,

Наша шчасьце – доляй жыць
адною,

Наша шчасьце – доляй жыць
адною.

Прыпеў. Ла-ла-ла-ла-ла-ла...

Місіі сваёй мы не забудзем –
Сьмех і ўцехі мы прыносім
людзям!

І ніякім замкам ды палацам
Са свабодай нашай не зраўнацца,
Са свабодай нашай не зраўнацца!

Прыпеў. Ла-ла-ла-ла-ла-ла...

Па-расійску

Как молоды мы были

Музыка А.Пахмутовой

Слова Н.Добронравова

www.youtube.com/watch?v=hVhw19QEb18

Оглянись, незнакомый прохожий,
Мне твой взгляд неподкупный знаком...
Может, я — это..., только моложе...
Не всегда мы себя узнаём...

Ничто на Земле не проходит бесследно,
И юность ушедшая всё же бессмертна.
Как молоды мы были,
Как молоды мы были...
Как искренно любили,
Как верили в себя.

Нас тогда без усмешек встречали
Все цветы на дорогах Земли...
Мы друзей за ошибки прощали,
Лишь измены простить не могли.

Ничто на Земле не проходит бесследно,
И юность ушедшая — всё же

Па-беларуску

Былі ж мы маладыя...

Музыка Аляксандры Пахмутавай,
словы Мікалая Дабранравава,

Азірніся, мінак нетутэйшы,
Твой пагляд бачу я першы раз.
Гэта я, ды, відаць, маладзейшы:
З часам нешта мяняецца ў нас...

Нішто на зямлі проста так не
мінае,
І памяць мінулая ўсё-ткі жывая...
Былі ж мы маладыя,
Былі ж мы маладыя
І, шчырыя такія,
Мы верылі ў сябе!..

Нас тады без усмешак віталі
Кветкі ўсе на сьцяжынах зямлі,
Мы памылкі сябрам даравалі,
Толькі здрады забыць не маглі...

бессмертна.
Как молоды мы были,
Как молоды мы были.
Как искренно любили,
Как верили в себя.

Первый тайм мы уже отыграли,
И одно лишь сумели понять:
Чтоб тебя на Земле не теряли,
Постарайся себя не терять!

Ничто на Земле не проходит бесследно!
И юность ушедшая — всё же
бессмертна!

Как молоды мы были,
Как молоды мы были!
Как искренно любили,
Как верили в себя...

В небесах отгорели зарницы,
И в сердцах утихает гроза.
Не забыть нам любимые лица,
Не забыть нам — родные глаза...

Ничто на Земле не проходит бесследно,
И юность ушедшая — всё же
бессмертна.
Как молоды мы были,
Как молоды мы были.
Как искренно любили,
Как верили в себя.

Па-расійску **Твои следы**

Музыка А. Бабаджаняна
Слова Е. Евтушенко
https://www.youtube.com/watch?v=iOQfjAb_-JY

Твои следы
В сугробах у реки.

Нішто на зямлі проста так не
мінае,
І памяць мінулая ўсё-ткі жывая...
Былі ж мы маладыя,
Былі ж мы маладыя
І, шчырыя такія,
Мы верылі ў сябе!..

Мы гульнію напалову згулялі,
І адно зразумелі цяпер:
Каб цябе на зямлі не гублялі,
Не згубіся і ў лепшае вер!

Нішто на зямлі проста так не
мінае,
І памяць мінулая ўсё-ткі жывая...
Былі ж мы маладыя,
Былі ж мы маладыя
І, шчырыя такія,
Мы верылі ў сябе!..

Зараніцы згасаюць між хмараў,
Гул грывотаў у сэрцах аціх,
Не забыць нам усьмешлівых
твараў,
Не забыць нам вачэй дарагіх...

Нішто на зямлі проста так не
мінае,
І памяць мінулая ўсё-ткі жывая...
Былі ж мы маладыя,
Былі ж мы маладыя
І, шчырыя такія,
Мы верылі ў сябе!..

Па-беларуску **Твае сьляды**

Музыка А. Бабаджаняна,
Слова Я. Еўтушэнкі

Твае сьляды ў сумётах ля ракі...
Як са сьлюды – іх кшталт такі.
Ледзь прымарозіла малое возера –

Как из слюды,
Они тонки.
Чуть подморозило
Два крошки-озера,
И звезды в них дрожат,
Светясь, как угольки.

Возьму в ладонь
Хотя б один твой след,
Но только тронь –
Он просто снег,
Он разлипается,
Он рассыпается,
И вот в руке одна вода,
А следа нет.

Внутри твоих следов лед расставанья,
Но поверни, но поверни следы обратно,
Сквозь чуждые следы, сквозь
расстоянья –
По собственным слезам, по собственным
следам.

Любовь тот след,
Где плавает звезда,
Любовь тот свет,
Что навсегда.
Но до последних лет
И слез бесследных нет,
Ведь нет следов,
Что исчезают без следа.

Внутри твоих следов лед расставанья,
Но поверни, но поверни следы обратно,
Сквозь чуждые следы, сквозь
расстоянья –
По собственным слезам, по собственным
следам.

І зоры ў ім дрыжаць-зіхцяць, як
вугалькі...

У далані – гляджу – адзін твой
сьлед,
Адно крані – ён проста сьнег:
Ён разліпаецца, ён рассыпаецца,
І дзе той сьлед? – адно
струменьчык і пабег...

Ва ўсіх сьлядах тваіх – лёд
разьвітанья,
Ну павярні, ну павярні хутчэй
сьляды назад!
Праз круг чужых сьлядоў, сваіх
блуканьяў –
І па сваіх сьлядах, і па сваіх
сьлязах!

Каханьне – сьлед ад зораў чарады,
Каханьне – сьвет, што назаўжды...
Сьлед даўніх сьлёз відзён аж да
апошніх дзён,
А дзе быў сьлед, там не бывае
пустаты...

Ва ўсіх сьлядах тваіх – лёд
разьвітанья,
Ну павярні, ну павярні хутчэй
сьляды назад!
Праз круг чужых сьлядоў, сваіх
блуканьяў –
І па сваіх сьлядах, і па сваіх
сьлязах!
І па сваіх сьлядах, і па сьлязах!

Па-расійску

Сиреневый туман

Музыка: Я.Сашин, Ю.Липатов

Музыка: М.Матусовский, Ю.Липатов

<https://www.youtube.com/watch?v=JoBf98qUXD8>

Сиреневый туман над нами проплывает,
Над тамбуром горит полночная звезда...
Кондуктор не спешит, кондуктор
понимает,
Что с девушкою я прощаюсь навсегда.

Ты смотришь мне в глаза и руку
пожимаешь;
Уеду я на год, а может быть, на два,
А может, навсегда ты друга потеряешь...
Еще один звонок, и уезжаю я.

Последнее «прости» с любимых губ
слетает,
В глазах твоих больших тревога и
печаль...
Еще один звонок, и смолкнет шум
вокзала,
И поезд улетит в сиреневую даль.
Источник teksty-pesenok.com

Сиреневый туман над нами проплывает,
Над тамбуром горит полночная звезда.
Кондуктор не спешит, кондуктор
понимает,
Что с девушкою я прощаюсь навсегда.

Па-расійску

Колокола

Па-беларуску

Над горадам туман...

Музыка: Ян Сашын, Юры Ліпатаў

Словы: Міхаіл Матусоўскі, Юры
Ліпатаў

Над горадам туман – як бэзавая
замець,
Паўночнай зоркі бляск над соннай
каляёй.
Кандуктар, не сьпяшай –
кандуктар добра цяміць,
Што я апошні раз зь дзяўчынаю
сваёй. (*bis*)

Глядзіш ты ў вочы мне, далонь
хапае заціш,
Зьяжджаю я на год? На два? Мне
не прэрэч...
А можа, назаўжды каханага ты
страціш,
Яшчэ адзін званок – і я зьяжджаю
прэрэч. (*bis*)

Апошняе “бывай!” зьлятае з губ
каханых,
У бездані вачэй – адчаю немы
крык.
Званок яшчэ – і ўраз аціхне шум
вакзальных,
І ў бэзавы абшар ад’едзе прэрэч
цягнік. (*bis*)

Над горадам туман – як бэзавая
замець,
Паўночнай зоркі бляск у нас над
галавой.
Кандуктар, не сьпяшай –
кандуктар добра цяміць,
Што я апошні раз зь дзяўчынаю
сваёй. (*bis*).

Па-беларуску

Сьпеў званоў

Слова и музыка В.Маркина
<https://www.youtube.com/watch?v=SaQZf3MvuQ4>

А ты опять сегодня не пришла,
А я так ждал, надеялся и верил,
Что зазвонят опять колокола-а
И ты войдешь в распахнутые двери.

Перчатки снимешь прямо у дверей,
Небрежно бросишь их на подоконник
Я так замерзла, - скажешь, - Обогрей
И мне протянешь зябкие ладони.

Я их возьму, и каждый ноготок,
Перецелую, сердцем согревая.
Ах! Если б ты шагнула на порог.
Но в парк ушли последние трамваи.

Па-расійску

Первый лед

Музыка Е.Осина

Слова А.Вознесенского

https://www.youtube.com/watch?v=pQwUU7_KhAA

Мерзнет девочка в автомате,
Прячет в зябкое пальтецо
Все в слезах и губной помаде
Перемазанное лицо.

Дышит в худенькие ладошки.
Пальцы — льдышки.
В ушах — сережки.
Ей обратно одной, одной
Вдоль по улочке ледяной.

Первый лед. Это в первый раз.
Первый лед телефонных фраз.

Словы і музыка Ул.Маркіна

Ну вось, і сёньня не прыйшла ты
зноў;
Я ж так чакаў, так спадзяваўся,
верыў,
Што залунае ў небе сьпеў званоў,
І ступіш ты ў расчыненыя дзверы.

Пальчаткі скінеш проста ля
дзвьярэй,
Пасьля іх пакладзеш на
падваконьне...

“Я так замерзла, — вымавіш, —
сагрэй”,
Працягнеш мне халодныя
далоні...

Пазногцік кожны на тваіх руках
Сагрэю пацалункамі пяшчотна —
Ах, каб убачыць мне цябе ў
дзвьвях!
Ды ў парк сышлі трамваі
незваротна...

Па-беларуску

Першы лёд

Музыка Я.Осіна

Словы А.Вазьнясенскага

Мерзьне дзеўчына ў аўтамаце,
Палітончык не саграе.
Ўся ў сьлязах і ў губной помадзе,
Перапэцканы твар яе...

Завушнічкі пякуць: ня ў стане
Ручкі-льдзінкі сагрэць дыханьне.
Ёй вяртацца адной, адной
Золкай вуліцай ледзяной.

Першы лёд. Гэта першы раз —
Першы лёд тэлефонных фраз.

Мерзлый след на щеках блестит —
Первый лед от людских обид.

Перших крыўдаў на шчочках лёд —
Ад людзей, ад усіх нягод.

Песні групы «The Beatles»

Па-ангельску Yesterday

*Songwriters: John Lennon & Paul
McCartney*
<https://www.youtube.com/watch?v=jo505ZyaCbA>

Yesterday,
All my troubles seemed so far away,
Now it looks as though they're here to
stay,
Oh, I believe in yesterday.

Suddenly,
I'm not half the man I used to be,
There's a shadow hanging over me,
Oh, yesterday came suddenly.

Why she
Had to go I don't know, she wouldn't say.
I said,
Something wrong, now I long for
yesterday.

Yesterday,
Love was such an easy game to play,
Now I need a place to hide away,
Oh, I believe in yesterday.

Why she
Had to go I don't know, she wouldn't say.
I said,
Something wrong, now I long for
yesterday.

Yesterday,
Love was such an easy game to play,
Now I need a place to hide away,

Па-беларуску

Дзень прайшоў (Yesterday)

*Словы і музыка Джона Ленана і
Пола Макартні*

Дзень прайшоў,
Мне ўсьміхаўся ён з усіх бакоў,
Сёньня ж сум даймае зноў і зноў
—
Ах, веру ў дзень я, што
прайшоў...

Раптам я
Слабасьць гэткую ў сабе адчуў,
Шэры цень стаў у мяне ўваччу —
Ўчарашні дзень вярнуць хачу!

Рэфрэн: Што ж сышла яна?
Ад маіх, напэўна, слоў —
Жаль бярэ мяне
Па тым дні,
Які прайшоў.

Дзень прайшоў,
Поўны гульняў лёгкіх і размоў;
Хоць цябе я сёньня не знайшоў,
Ды веру ў дзень, які прайшоў...

Рэфрэн: Што ж сышла яна?
Ад маіх, напэўна, слоў —
Жаль бярэ мяне
Па тым дні,
Які прайшоў.

Oh, I believe in yesterday.

Mm-mm-mm-mm-mm-mm-mm.

Па-ангельску

Girl

Songwriters: John Lennon & Paul McCartney

https://www.youtube.com/watch?v=-8I3ntDR_II

Is there anybody gone to listen to my story
All about the girl who came to stay?
She's the kind of girl you want so much
It makes you sorry,
Still, you don't regret a single day.
Ah girl, girl
She's the kind of girl who puts you down
When friends are there, you feel a fool.
When you say she's looking good
She acts as if it's understood.
She's cool
Girl, girl
When I think of all the times I've tried to
leave her
She will turn to me and start to cry.
And she promises the earth to me
And I believe her,
After all this time I don't know why.
Ah, girl, girl
She's the kind of girl who puts you down
when friends are there,
You feel a fool.
When you say she's looking good, she acts
as if it's understood.
She's cool,
Girl, girl
Was she told when she was young the
fame
Would lead to pleasure?
Did she understand it when they said
That a man must break his back to earn
His day of leisure?

Па-беларуску

Дзяўчына

Словы і музыка Джона Ленана і Пола Макартні

Хто б хацеў гісторыю маю
паслухаць
Пра дзяўчыну, што жыла ў мяне?
Можа ўсё сказаць не набяруся
духу –
Ды не пашкадуеце вы, не!
Дзяўчына (с-с-с-с)
Такая!

Помню: я не раз яе хацеў
адправіць,
А яна вярталася ў сьлязах,
Абцяцала ўсё мне, і я, папраўдзе,
Зноўку верыў ёй, і быў працяг...
Дзяўчына (с-с-с-с)
Такая!

Гэткая яна, што пры сябрах
Давесьці ўмее вас да слёз...
(Тах-тах-тах-тах-тах-тах-тах).
Хв́аліце – яна ўдае,
Нібыта астудзіў яе
Мароз. О-о-о. О-о-о.

Ёй, відаць, казалі некалі, што
робіць
Боль усьцешнаю любоў спаўна,
І таму адно, калі мужчыну
ўгробіць,
Верыць яму здолее яна.
Дзяўчына (с-с-с-с)
Такая!

Will she still believe it when he's dead?
Ah girl, girl, girl.

Па-ангельску
Yellow submarine

Songwriters: John Lennon & Paul McCartney

https://www.youtube.com/watch?v=m2uTFF_3MaA

In the town where I was born
Lived a man who sailed to sea.
And he told us of his life
In the land of submarines.

So we sailed on to the sun
Till we found the sea of green,
And we lived beneath the waves
In our yellow submarine.

We all live in a yellow submarine,
Yellow submarine, yellow submarine,
We all live in a yellow submarine,
Yellow submarine, yellow submarine.

And our friends are all aboard,
Many more of them live next door
And the band begins to play...

We all live in a yellow submarine,
Yellow submarine, yellow submarine
We all live in a yellow submarine,
Yellow submarine, yellow submarine.

As we live a life of ease
Everyone of us has all we need,
Sky of blue and sea of green
In our yellow submarine.

We all live in a yellow submarine,
Yellow submarine, yellow submarine
We all live in a yellow submarine,

Па-беларуску
Жоўтая падлодка

Словы і музыка Джона Ленана і Пола Макартні

Там, дзе нарадзіўся я,
Мараплавец жыў адзін,
Ён казаў нам пра жыццё
У краіне субмарын.
Аж да сонца мы плылі,
Хваляў зьзяў аквамарын...
І займелі мы жытло
Ў адной з жоўтых субмарын.

Рэфрэн: Жоўтая падлодка – гэта дом,
Дзе ўсе мы жывём, разам мы жывём!
Жоўтая падлодка – гэта дом,
Дзе ўсе мы жывём, разам мы жывём!

Тут сяброўскі кантынгент
У суседстве, і джаз-бэнд
Пачынае гучна граць...

Рэфрэн: Жоўтая падлодка – гэта дом,
Дзе ўсе мы жывём, разам мы жывём!
Жоўтая падлодка – гэта дом,
Дзе ўсе мы жывём, разам мы жывём!

На падлодцы жоўтай нам
Жыць утульна, лёгка так.
Ёсьць блакіту неба шмат,
Хваль зялёных, як смарагд.

Yellow submarine, yellow submarine

We all live in a yellow submarine,
Yellow submarine, yellow submarine
We all live in a yellow submarine,
Yellow submarine, yellow submarine.

Па-ангельску

Can't buy me love...

*Songwriters: John Lennon & Paul
McCartney*

<https://www.youtube.com/watch?v=srwxJUXPHvE>

Can't buy me love, love
Can't buy me love

I'll buy you a diamond ring my friend if it
makes you feel alright
I'll get you anything my friend if it makes
you feel alright
'Cause I don't care too much for money,
money can't buy me love

I'll give you all I got to give if you say you
love me too
I may not have a lot to give but what I got
I'll give to you
I don't care too much for money, money
can't buy me love

Can't buy me love, everybody tells me so
Can't buy me love, no no no, no

Say you don't need no diamond ring and
I'll be satisfied
Tell me that you want the kind of thing
that money just can't buy
I don't care too much for money, money
can't buy me love.

Рэфрэн: Жоўтая падлодка – гэта
дом,

Дзе ўсе мы жывём, разам мы
жывём!

Жоўтая падлодка – гэта дом,

Дзе ўсе мы жывём, разам мы
жывём!

Па-беларуску

Не, не купіць мілосьць...

*Словы і музыка Джона Ленана і
Пола Макартні*

Не, не купіць мілосьць. Не,
Ну як купіць мілосьць?

Пярсьцёнак дарагі куплю
Табе на радасьць я.
Ўвесь свет пад ногі пасыцялю
Табе на радасьць я,
Бо грошы я ў нішто не стаўлю:
За іх не купіш мілосьць.

Аддам усё, як скажаш мне,
Што хочаш быць са мной.
Няшмат чаго ёсьць у мяне,
Ды ўвесь скарб будзе твой.
Бо грошы я ў нішто не стаўлю:
За іх не купіш мілосьць.

Не, не купіць мілосьць. Не,
Ну як купіць мілосьць?

“Нашто пярсьцёнак мне?” –
скажы,
І буду ўдзячны я.
Скажы: тым будзеш даражыць,
Што я – мілосьць твая!
Бо грошы я ў нішто не стаўлю:
За іх не купіш мілосьць.

Не, не купіць мілосьць. Не,
Ну як купіць мілосьць?

Па-ангельску
Back in U.S.S.R

By Paul McCartney

https://www.youtube.com/watch?v=nS5_EQgbuLc

Flew in from Miami Beach B.O.A.C
Didn't get to bed last night
On the way the paper bag was on my knee
Man, I had a dreadful flight
I'm back in the U.S.S.R
You don't know how lucky you are, boy
Back in the U.S.S.R
Been away so long, I hardly knew the
place
Gee, it's good to be back home
Leave it 'til tomorrow to unpack my case
Honey, disconnect the phone
I'm back in the U.S.S.R
You don't know how lucky you are, boy
Back in the U.S
Back in the U.S
Back in the U.S.S.R
Well
The Ukraine girls really knock me out
They leave the West behind
And Moscow girls make me sing and
shout
That Georgia's always on
My, my, my, my, my, my, my, my, my
mind
Oh, come on!
Woo! (Hey)
Woo! (Yeah)
Woo! (Yeah)
Hell, yeah
Hey, I'm back In the U.S.S.R
You don't know how lucky you are, boys
Back in the U.S.S.R
Well
The Ukraine girls really knock me out
They leave the West behind
And Moscow girls make me sing and
shout

Па-беларуску
Зноў у СССР

Словы і музыка Пола Макартні

Я лячу з Маямі-Біч, “Брытыш
Эйруэйз”,
Кепска, зусім не да сноў,
На каленях у мяне пакет, бо рэйс,
Сябра, быў жахлівы сноў.

Я сноў у СССР,
Табе, сябра, так шанцуе ўсё ж.
Зноў у СССР.

Часу гэтак шмат прайшло – ледзь
пазнаю,
Мілая, свой родны край.
Распакую заўтра валізу сваю –
Тэлефон наш адключаю!

Я сноў у СССР,
Табе, сябра, так шанцуе ўсё ж.
Зноў у с-с-с...
Зноў у с-с-с...
Зноў у СССР.

Я люблю ўкраінак, ах! як тут
стрываць:
Захад не канкурэнт!
Ад масквічак я пачынаю спяваць,
Грузінкі па... па... па... паланілі
ўшчэнт.

Я сноў у СССР,
Табе, сябра, так шанцуе ўсё ж.
Зноў у СССР.

О, хадзі!

Мне пакажы вяршыні поўдня,
сьнежных гор,
Да бацькі звазі ў калгас!

That Georgia's always on
My, my, my, my, my, my, my, my, my
mind
Oh, show me 'round your snow-peaked
mountains
Way down south
Take me to your daddy's farm
Let me hear your balalaikas ringing out
Come and keep your comrade warm
I'm back In the U.S.S.R
You don't know how lucky you are, boy
Back in the U.S.S.R
Oh, let me tell you, honey
Hey, I'm back
I'm back In the U.S.S.R
Hey, it's so good to be home
Yeah, back In the U.S.S.R.

Па-ангельску

I love you

By John Lennon & Paul McCartney

<https://www.youtube.com/watch?v=MA5DkiVKSIM>

As I write this letter, send my love to you
Remember that I'll always be in love with
you
Treasure these few words 'til we're
together
Keep all my love forever
P.S. I love you, you, you, you
I'll be coming home again to you, love
And 'til the day I do, love
P.S. I love you, you, you, you
As I write this letter, send my love to you
Remember that I'll always be in love with
you
Treasure these few words 'til we're
together
Keep all my love forever
P.S. I love you, you, you, you
As I write this letter (oh)
Send my love to you (you know I want
you to)
Remember that I'll always (yeah)
Be in love with you

Пачуць балалаек хацеў бы я
хор –
Хай цяпло сагрэе нас.

Я зноў у СССР,
Табе, сябра, так шанцуе ўсё ж.
Зноў у СССР.

О, раскажу я мілай...

Па-беларуску

Кахаю...

*Словы і музыка Джона Ленана і
Пола Макартні*

Каханьне ўсё, як ёсьць,
Ёй аддаю,
Ёй аддаю мілосьць
Усю сваю –
Кахаю.

Як мрояй, ахіне
Яна няўзнак,
Цалуючы мяне
Пяшчотна так –
Я кахаю.

Рэфрэн:

І хіба штось
Разлучыць нас,
Як ты ўвесь час
Тут вось побач?..

Нябесных зор сьвятло
Ў палон бярэ...
Каханьне, як было,

I'll be coming home again to you, love
And 'til the day I do, love
P.S. I love you, you, you, you
You, you, you
I love you.

Песні Леанарда Коўэна

Па-ангельску Stories of the Street

By Leonard Cohen

<https://www.youtube.com/watch?v=nOnFiCf5wB4>

The stories of the street are mine,
the Spanish voices laugh,
The Cadillacs go creeping now
through the night and the poison gas
And I lean from my window-sill
in this old hotel I chose.
Yes one hand on my suicide,
one hand on the rose.

I know you've heard it's over now
and war must surely come
The cities they are broke in half
and the middle men are gone
But let me ask you one more time,
O children of the dusk
All these hunters who are shrieking now
oh do they speak for us?

And where do all these highways go,
now that we are free?
Why are the armies marching still
that were coming home to me?
O lady with your legs so fine,
O stranger at your wheel
You are locked into your suffering
and your pleasures are the seal.

The age of lust is giving birth,
and both the parents ask
The nurse to tell them fairy tales
on both sides of the glass
And now the infant with his cord

Не, не памрэ –
Я кахаю.

Па-беларуску Расказы вуліцы

Тэкст і музыка: Леанард Коўэн

Расказы вуліцы – мае,
гішпанскі голас, смех;
мкнуць кадылякі, ў цемнаце
атрутны газ плыве.
З гатэлю, дзе цяпер жыву,
зірну я праз карніз –
ці ружу я ў руку вазьму,
ці проста скокну ўніз.

Я ведаю, ўжо чулі вы,
чакае нас вайна,
падзелены спрэс гарады,
пасрэднікаў больш няма.
Але спытацца я хачу,
о дзеці змроку, ў вас,
ахвотнікі, чый лямант чуў:
вы кажаце й за нас?

Куды вядзе дарог віраж,
як вольныя ўжо мы?
Чаму на маршы войскі ўсьцяж,
што ў нашы йшлі дамы?
О, ўласьніцы чароўных ног,
чужынец за стырном,
уцехі пойдучь пад замок,
вас возьме жаль адно.

Век спараджае толькі юр,
бацькам так прыпякло,
што просяць медсястру сваю
пра казкі цераз шкло...
Ўсёй пупавінай немаўля

is hauled in like a kite
And one eye filled with blueprints,
one eye filled with night.

O come with me my little one,
we will find that farm
And grow us grass and apples there
and keep all the animals warm
And if by chance I wake at night
and I ask you who I am.
O take me to the slaughterhouse,
I will wait there with the lamb.

With one hand on the hexagram
and one hand on the girl
I balance on a wishing well
that all men call the world.
We are so small between the stars,
so large against the sky
And lost among the subway crowds
I try to catch your eye.

Па-ангельску
Dance Me to the End of Love
By Leonard Cohen

<https://www.youtube.com/watch?v=NGorjBVag0I>

Dance me to your beauty
With a burning violin,
Dance me through the panic
Till I'm gathered safely in,
Lift me like an olive branch
And be my homeward dove,
Dance me to the end of love,
Dance me to the end of love

Oh let me see your beauty
When the witnesses are gone,
Let me feel you moving
Like they do in Babylon,
Show me slowly
What I only know the limits of,
Dance me to the end of love,
Dance me to the end of love

ўзлятае, нібы змей
паветраны, ў яго вачах
адбіткі й змрок начэй.

Малое, йдзі са мной, давай,
мы знойдзем лан сабе:
там будуць яблыні, трава,
жывёлы – у цяпле.
Калі ж устану я ўначы,
пра свой спытаю дом,
мяне ў разьніцу завядзі –
там буду я з ягнём.

Руку на гексаграме я
трымаю й на сваёй
дзяўчыне, і душа мая
ў жаданьнях бачыць збой...
Мы замалыя спаміж зор,
Ды неба ў нас зашмат.
І я, схаваньшыся ў метро,
шукацьму твой пагляд.

Па-беларуску
Затанцуй мяне
Тэкст і музыка: Леанард Коўэн

Затанцуй мяне ў вабноты
скрыпкаю ў вагні,
Затанцуй мяне ў спакой,
ад страху захіні,
Кліч мяне з галінкай,
кліч з галубкай станцаваць,
Покуль можам мы кахаць,
Покуль можам мы кахаць.

Як толькі знікнуць сведкі,
дай убачыць прыгажосьць –
Тваіх рухаў бабілёнскіх
звабы ўсе як ёсьць,
Паспрабуй мае турботы
ўсе закалыхаць,
Покуль можам мы кахаць,
Покуль можам мы кахаць.

Dance me to the wedding now,
Dance me on and on,
Dance me very tenderly
And dance me very long,
We're both of us beneath our love,
We're both of us above,
Dance me |to the end of love,
Dance me |to the end of love

Dance me to the children
Who are asking to be born,
Dance me through the curtains
That our kisses have out worn,
Raise a tent of shelter now,
Though every thread is torn,
Dance me |to the end of love
Танцуй со мной до конца любви

Dance me to your beauty
With a burning violin,
Dance me through the panic
Till I'm gathered safely in,
Lift me like an olive branch
And be my homeward dove,
Dance me |to the end of love,
Dance me |to the end of love,
Dance me |to the end of love.

Па-ангельску **Waiting for the Miracle**

By Leonard Cohen

<https://www.youtube.com/watch?v=D1EDKvXRKd0>

Baby, I've been waiting
I've been waiting night and day,
I didn't see the time
And I waited half my life away.
There were lots of invitations
And I know you sent me some,
But I was waiting
For the miracle, for the miracle to come.

I know you really loved me
But, you see, my hands were tied

Затанцуй мяне ў вясельле,
затанцуй мацней,
Затанцуй мяне пяшчотна,
як было даўней.
Хай каханьне будзе наша
ў небе палыхаць,
Покуль можам мы кахаць,
Покуль можам мы кахаць.

Затанцуй мяне да дзетак,
каб прыйшлі на сьвет,
З пацалункамі праз шторку
затанцуй як сьлед!
І пачні, парваўшы ніткі,
покрывы зрываць,
Покуль можам мы кахаць.

Затанцуй мяне ў вабноты
скрыпкаю ў вагні,
Затанцуй мяне ў спакой,
ад страху захіні,
Каб мне дотык пальцаў
ці пальчаткі адчуваць,
Покуль можам мы кахаць,
Покуль можам мы кахаць,
Покуль можам мы кахаць.

Па-беларуску **Чаканьне цуду**

Тэкст і музыка: Леанард Коўэн

Так чакаў я, дзетка,
ночы й дні да забыцця,
час ляцеў, ляцеў,
прачакаў я вась так паўжыцця.
Шмат пачуў я прапаноў –
і ты не вынятак тут.
Ды ўсё чакаў я,
што надыдзе,
што, аднак, надыдзе цуд.

And I know it must have hurt you
It must have hurt your pride
To have to stand beneath my window
With your bugle and your drum
And me I'm up there waiting
For the miracle, for the miracle to come.

Ah I don't believe you'd like it
You wouldn't like it here
There ain't no entertainment
And the judgments are severe
The Maestro says it's Mozart
But it sounds like bubble gum
When you're waiting
For the miracle, for the miracle to come.

Waiting for the miracle
There's nothing left to do
I haven't been this happy
Since the end of World War II.

Nothing left to do
When you know that you've been taken
Nothing left to do
When you're begging for a crumb
Nothing left to do
When you've got to go on waiting
Waiting for the miracle to come

I dreamed about you, baby
It was just the other night
Most of you was naked
Ah but some of you was light
The sands of time were falling
From your fingers and your thumb
And you were waiting
For the miracle, for the miracle to come.

Ah baby, let's get married
We've been alone too long
Let's be alone together
Let's see if we're that strong
Yeah let's do something crazy,
Something absolutely wrong

Быў я табе каханым,
ды звязаны быў па руках.
Я, пэўна ж, цвьяліў твой гонар,
няўважны быў, ну так:
ты ўнізе была з горнам, з бубнам,
і сьцялася ад пакут...
А я ўсё чакаў наверсе,
што надызде,
што, аднак, надызде цуд.

Ах, вядома, табе такое
спадабацца не магло.
Гэта ўсё-ткі не забава,
так сурова ўсё было.
З слоў маэстра, гэта Моцарт,
ды гучыць, як жуйка, тут,
як чакеш, што надызде,
што, аднак, надызде цуд.

Прычакаць такога цуду –
моі ўсё адны.
Гэткім я не быў шчаслівым
ад Сусветнае вайны.

Моі ўсё адны,
калі ведаеш пра палон свой,
моі ўсё адны,
як без крошкі хлеба тут,
моі ўсё адны,
калі доўгае чаканьне,
што надызде,
што надызде цуд.

Цябе прысьніў я, дзетка –
той начы яно было:
ты была бязмала голай,
рэшта ўсё – было сьвятло.
Час пяском скрозь твае пальцы
цёк і абсыпаўся ў груд,
ты чакала ўсё, што надызде,
што надызде цуд.

Задоўга мы ў самоце –
то возьмем шлюб давай,
паглядзім, ці мы зможам

While we're waiting
For the miracle, for the miracle to come.

Nothing left to do
When you know that you've been taken
Nothing left to do
When you're begging for a crumb
Nothing left to do
When you've got to go on waiting
Waiting for the miracle to come.

When you've fallen on the highway
And you're lying in the rain,
And they ask you how you're doing
Of course you'll say you can't complain
If you're squeezed for information,
That's when you've got to play it dumb
You just say you're out there waiting
For the miracle, for the miracle to come.

стлуміць самоту ўкрай.
Давай вар'яцтва ўчынім,
аддамо яго на суд,
калі мы вось так чакаем,
што надыдзе,
што надыдзе цуд.

Мроі ўсё адны,
калі ведаеш пра палон свой,
мроі ўсё адны,
як без крошкі хлеба тут,
мроі ўсё адны,
калі доўгае чаканьне,
што надыдзе,
што надыдзе цуд.

Ты ўпадзеш на магістралі,
і цябе намочыць дождж,
«Ці ў парадку ўсё?» – спытаюць,
ты, вядома, скажаш ім: «Анягож...».
Як пачнуць пра штось выпытваць,
дурасьць выкажы й перапуд,
ім скажы, што проста чакаеш,
што надыдзе, што надыдзе цуд.

Песні Булата Акуджавы

Па-расійску

Прощание с новогодней ёлкой

https://www.youtube.com/watch?v=T_dyXDOMfK0

Синяя крона, малиновый ствол,
звяканье шишек зеленых.
Где-то по комнатам ветер прошел:
там поздравляли влюбленных.
Где-то он старые струны задел —
тянется их перекличка...
Вот и январь накатил-налетел,
бешеный как электричка.

Мы в пух и прах наряжали тебя,
мы тебе верно служили.
Громко в картонные трубы трубя,
словно на подвиг спешили.
Даже поверилось где-то на миг

Па-беларуску

Разьвітаньне з навагодняй ялінкай

Сінь вершаліны, пунсовасьць ствала,
Шышак пазвоньваньне ўранку,
Цераз пакой быццам бура прайшла —
Там віншавалі каханкаў.
Недзе кранулася струнаў яна —
Доўжацца іх перазвоны...
Гойсае студзень зь відна да відна,
Як электрычка, шалёны.

Мы табе верна служылі заўжды:
Ўборы зьбіралі натхнёна,
Быццам на подзьвіг, сьпяшаліся, ды
Гралі на трубах кардонных.
Неяк узьнік з глыбіні даўніх мар

(знать, в простодушья сердечном):
женщины той очарованный лик
слит с твоим празднеством вечным.

В миг расставания, в час платежа,
в день увяданья недели
чем это стала ты нехороша?
Что они все, одурели?!
И утонченные как соловьи,
гордые, как гренадеры,
что же надежные руки свои
прячут твои кавалеры?

Нет бы собратся им — время унять,
нет бы им всем — расстараться...
Но начинают колеса стучать:
как тяжело расставаться!
Но начинается вновь суета.
Время по-своему судит.
И, как Христа, тебя сняли с креста,
и воскресенья не будет.

Ель моя, Ель — уходящий олень,
зря ты, наверно, старалась:
женщины той осторожная тень
в хвое твоей затерялась!
Ель моя, Ель, словно Спас-на-крови,
твой силуэт отдаленный,
будто бы след удивленной любви,
вспыхнувшей, неутоленной.

Па-расійску

Песенка об открытой двери

<https://www.youtube.com/watch?v=M-3QJUkKNkE>

Когда метель кричит, как зверь —
Протяжно и сердито,
Не запирайте вашу дверь,
Пусть будет дверь открыта.

И если ляжет дальний путь
Нелегкий путь, представьте,

(Ці то ў памкненні сардэчным)
Мілай жанчыны захоплены твар,
Зьліты з тваім сьвятам вечным.

Хвіля растаньня і платы за штось —
Тыдзень прывялы нядзелі...
Чым дапякла ім твая прыгажосць —
Што яны ўсе звар'яцелі?
І, выкшталцонья, як салаўі,
Ў змане былых фанабэрыі,
Што ж табе рук не працягнуць сваіх
Тыя твае кавалеры?

Каб ім сабрацца ды час затрымаць,
На разьвітаньне абняцца —
Колы, аднак, пачалі грукатаць:
Цісьне цяжар — расставацца!
Час справядлівы, ён судзіць наўпрост:
А ў мітульзе побач людзі...
Крыж, дзе той крыж? ты й сама
— не Хрыстос,
І ўваскрасеньня ня будзе.

Ель мая, елкі... сыходзіць алень:
Што тут было мітусіцца?
Мілай жанчыны прыцішаны цень
Дзесьці ў тваёй зьнік ігліцы.
Спас-на-крыві — гэта твой сылюэт
Ціха плыве ў далячыні,
Нібы каханьня здзіўлёнага сьлед,
Што неспатоленым гіне...

Па-беларуску

Песенька пра адчыненыя дзьверы

Калі вядзе завея рэй
І наганяе жудасьць,
Не адчыняйце вы дзьверэй —
Адчынены хай будуць.

Як павядзе — ўявіце вас —
Дарога дзе далёка,
Хай дзьверы будуць увесь час
Расчынены шырока.

Дверь не забудьте распахнуть,
Открытой дверь оставьте.

И, уходя в ночной тиши,
Без лишних слов решайте:
Огонь сосны с огнем души
В печи перемешайте.

Пусть будет теплою стена
И мягкой — скамейка...
Дверям закрытым — грош цена,
Замку цена — копейка!

Па-расійску

Полночный троллейбус

http://muzmix.com/catalog/o_rus/1136/89351

Когда мне невмочь пересилить беду,
когда подступает отчаянье,
я в синий троллейбус сажусь на ходу,
в последний,
в случайный.

Полночный троллейбус, по улице мчи,
верши по бульварам круженье,
чтоб всех подобрать, потерпевших
в ночи
крушенье,
крушенье.

Полночный троллейбус, мне дверь
отвори!
Я знаю, как в зябкую полночь
твои пассажиры — матросы твои —
приходят
на помощь.

Я с ними не раз уходил от беды,
я к ним прикасался плечами...
Как много, представьте себе, доброты
в молчанье,
в молчанье.

Полночный троллейбус плывет
по Москве,
Москва, как река, затухает,
и боль, что скворчком стучала
в виске,

Дом пакідаючы начны,
З рашэньнем не марудзьце:
Агонь души з агнём сасны
Перамяшайце ў грубцы.

Хай саграецца кожны бок
Сьцяны і лавы ўпарта —
І дзьверы на замку, й замок
Ні шэлегу не варты!

Па-беларуску

Апошні тралейбус

Калі я, не здужаўшы новай бяды,
Гляджу на сьвет распачна-змрочна,
Я ў сіні тралейбус сядваю тады —
Ў апошні,
паўночны.

Апошні тралейбус, па вулках імчы,
Кружыся й нясі суцяшэньне
Усім тым, каго напаткала ўначы
Крушэньне,
крушэньне.

Апошні тралейбус, ляці, не марудзь!
Я ведаю: ноччу халоднай
Твае пасажыры-матросы даюць
Прытулак
заўсёды.

Плячо да пляча, дотык у цішыні
Быў мне ад бяды ўратаваньнем.
Як многа, ўявіце сабе, дабрыні
Ў маўчаньні,
ў маўчаньні...

Апошні тралейбус праз горад плыве,
У досьвітак брук выцякае,
І боль, што шпачком
дзёўбся мне ў галаве,
Сьціхае, сьціхае...

стихаєт,
стихаєт.

Па-расійску

Надя, Наденька

https://www.youtube.com/watch?v=8TTUc4Q_fLU

Из окон корочкой несет поджаристой.
За занавесками — мельканье рук.
Здесь остановки нет, а мне —
пожалуйста:
шофер в автобусе — мой лучший друг.

А кони в сумерках колышут гривами.
Автобус новенький, спеши, спеши!
Ах, Надя, Наденька, мне б
за двугривенный
в любую сторону твоей души.

Она в спецовочке, в такой
промасленной,
берет немыслимый такой на ней...
Ах Надя, Наденька, мы были б
счастливы...
Куда же гонишь ты своих коней!

Но кони в сумерках колышут гривами.
Автобус новенький спешит-спешит.
Ах Надя, Наденька, мне б
за двугривенный
в любую сторону твоей души!

Па-расійску

Песенка про Чёрного Кота

<http://ololo.fm/search/Булат+Окуджава/Песенка+Про+Черного+Кота>

Со двора -- подъезд известный
под названьем "черный ход".
В том подъезде, как в поместье,
проживает Черный Кот.

Он в усы усмешку прячет,
темнота ему -- как щит.
Все коты поют и плачут --
этот Черный Кот молчит.

Па-беларуску

Надзейка-Надзечка

З акна падсмажанай дыхне скарынкаю,
А за фіранкамі – рук мітусьня.
Аўтобус стаў якраз паміж прыпынкамі,
Кіроўца – сябар мой, амаль радня...

А коні грывамі матляюць з шорахам,
Аўтобус новенькі, ляці, ляці...
Надзейка-Надзечка, каб не задорага
Мне ключ да сэрцайка твайго знайсьці.

Яна ў спэцовачцы, такой прамасьленай,
Яшчэ ў бэрэціку – аж звар'яець...
Надзейка-Надзечка, былі б мы
шчасныя,
Ды коней гнаць нашто? куды ляцець?

То ж коні грывамі матляюць з шорахам,
Аўтобус новенькі, ляці, ляці...
Надзейка-Надзечка, каб не задорага
Мне ключ да сэрцайка
твайго знайсьці.

Па-беларуску

Песенька пра чорнага катá

Ад двара пад'езд вядомы,
Мае назву *чорны ход*.
Там жыве, бы ў панскім доме
Ці ў маёнтку, Чорны кот.

Ён хавае ў вусы ўсмешку,
Ў цемры дзе ён там сядзіць?
Ўсе каты курнявцяць нешта –
Гэты Чорны кот маўчыць.

Он давно мышей не ловит,
усмехается в усы,
ловит нас на честном слове,
на кусочке колбасы.

Он не требует, не просит,
желтый глаз его горит.
Каждый сам ему выносит
и "спасибо" говорит.

Он и звука не проронит --
только ест и только пьет.
Грязный пол когтями тронет --
как по горлу проскребет.

Оттого-то, знать, невесел
дом, в котором мы живем.
Надо б лампочку повесить...
Денег все не соберем.

Па-расійску

Песенка о солдатских сапогах

<http://vkmonline.com/minusovki/minusfile/193344/> Булат Окуджава Песенка о солдатских сапогах

Вы слышите: грохочут сапоги,
и птицы ошалелые летят,
и женщины глядят из — под руки?
Вы поняли, куда они глядят?

Вы слышите: грохочет барабан?
Солдат, прощайся с ней, прощайся
с ней...
Уходит взвод в туман — туман —
туман...
А прошлое ясней-ясней-ясней.

А где же наше мужество, солдат,
когда мы возвращаемся назад?
Его, наверно, женщины крадут
и, как птенца, за пазуху кладут.

А где же наши женщины, дружок,
когда вступаем мы на свой порог?

Ён даўно мышэй ня ловіць,
Усьміхаецца штораз...
Ловіць нас на шчырым слове,
На кавалачку каўбас.

Ён ня цісьне і ня просіць —
А пагляд яго пячэ.
Кожны сам яму выносіць,
Дый з падзякаю яшчэ.

Ён не вымавіць нічога,
Толькі п'е, адно жарэ...
Брудную кране падлогу —
Як па скуры прадзярэ.

І таму каторы месяц
Невясёла ў доме так.
Не, каб лямпачку павесіць —
Грошай не зьбярем ніяк...

Па-беларуску

Песенька пра салдацкія боты

Чутно вам: боты грукаюць аб брук
І птушкі ашалелыя ляцяць?
Жанкі глядзяць з-пад натамлёных рук...
Вы ўцямілі, куды яны глядзяць?

Чутно вам: там грукоча барабан?
Салдат, кажы “бывай” ды йдзі шпарчэй.
Узвод ідзе ў туман, туман, туман —
Мінулае бліжэй, бліжэй, бліжэй...

А дзе ж адвага ваша, салдат,
Тады, як мы вяртаемся назад?
Яе жанкі сабе, відаць, бяруць,
Як птушаня запазуху кладуць...

А дзе жанчыны, сябра, калі зноў
Пасля ўсяго прыходзім мы дамоў?
Яны вітаюць нас, вядуць у дом,
А ў нашым доме пахне крадзяжом.

Они встречают нас и вводят в дом,
но в нашем доме пахнет воровством.

А мы рукой на прошлое: вранье!
А мы с надеждой в будущее: свет!
А по полям жиреет воронье,
а по пятам война грохочет вслед.

И снова переулком — сапоги,
и птицы ошалелые летят,
и женщины глядят из — под руки...
В затылки наши круглые глядят.

Па-расійску Еще один романс

<https://www.youtube.com/watch?v=APR34JdY3Vc>

В моей душе запечатлен портрет одной
прекрасной дамы.
Ее глаза в иные дни обращены.
Там хорошо, там лишних нет, и страх
не властен над годами,
и все давно уже друг другом прощены.

Еще покуда в честь нее высокий хор
звучит хвалебно,
и музыканты все в парадных пиджаках.
Но с каждой нотой, боже мой, иная
музыка целебна,
и дирижер ломает палочку в руках.

Не оскорблю своей судьбы слезой
поспешной и напрасной,
но вот о чем я сокрушаюсь иногда:
ведь что мы сами, господа, в сравненьи
с дамой той прекрасной,
и наша жизнь, и наши дамы, господа?

Она и нынче, может быть, ко мне, как
прежде, благосклонна,
и к ней за это благосклонны небеса.
Она, конечно, пишет мне, но...
постарели почтальоны,
и все давно переменились адреса.

Ды на былое мы рукой: хлусьня!
Мы ў будучыню верым – больш
сьвятла!

А ў полі чорна ўсё ад груганья,
А з нас вайна не знікла, не сышла.

Ў завулку боты грукаюць аб брук
І птушкі ашалелыя ляцяць,
Жанкі глядзяць з-пад натамлёных рук,
Усё нам у патыліцы глядзяць...

Па-беларуску Яшчэ адзін раманс

Адбіткам у маёй душы – партрэт адной
чароўнай панны,
Яе пагляд да іншых скіраваны дзён.
Там добра: лішніх там няма, там
страхам час не зруйнаваны
І маюць дараваньне ўсіх усе здавён.

Музыкі – у сурдутах ладных, і свае
харалы строіць
У гонар панны, як даўней, магутны хор.
Ды, Божа! музыка ня тая з нотай
кожнай лепей гоіць,
І ў пальцах палачку ламае дырыжор.

Свой ці зьняваю лёс пасьпешлівай ды
марнаю сьлязою?
А толькі скрушлівае цьвеліць пачуцьцё:
Чым мы, спадарства, ёсьць – як
параўнаць з чароўнай паннай тою,
Чым нашы панны ёсьць ды нашае
жыцьцё?

Яна й цяпер, мажліва, мне душу
даверліва адкрые,
І неба ўдзячнае за гэта ёй – адно,
Хоць піша, пэўна, мне яна, ды паштары
ўжо ўсе старыя

Па-расійску
Песня о Володе Высоцком

<https://www.youtube.com/watch?v=ahdnFGgK8fk>

О Володе Высоцком я песню
придумать решил:
вот еще одному не вернуться домой из
похода.
Говорят, что грешил, что не к сроку
свечу затушил...
Как умел, так и жил, а безгрешных не
знает природа.

Ненадолго разлука, всего лишь на миг,
а потом
отправляться и нам по следам по его по
горячим.
Пусть кружит над Москвою орхипший
его баритон,
ну, а мы вместе с ним посмеемся и
вместе поплачем.

О Володе Высоцком я песню
придумать хотел,
но дрожала рука, и мотив со стихом не
сходился...
Белый аист московский на белое небо
взлетел,
черный аист московский на черную
землю спустился.

Па-расійску
Дорожная песня
(Музыка Исаака Шварца)

<https://www.youtube.com/watch?v=S8S38lfZeew>

Ещё он не сшит, твой наряд
подвенечный
И хор в нашу честь не поёт,
А время торопит возница беспечный
И просятся кони в полёт.
И просятся кони в полёт.

І адрасы ўсе памяняліся даўно.

Па-беларуску
Пра Валодзю Высоцкага

Пра Валодзю Высоцкага браўся я
песню складаць:
Вось яшчэ аднаму не вярнуцца ніколі з
паходу...
Кажуць: рана памёр, быў ён грэшны, ды
што тут казаць?
Як умеў, так і жыў, а бязгрэшны
стамляе прыроду.

Разьвітаньне цяпер ненадоўга: міне
колькі дзён,
Выбірацца і мы будзем сьледам ягоным
гарачым.
Хай грывіць над Масквою ахрыплы яго
барытон,
Ну а мы пасьмяемся зь ім разам і разам
паплачам.

Пра Валодю Высоцкага песню я
скласьці хацеў,
Ды нямела рука і з мэлёдыяй верш
разьмінуўся...
Белы бусел маскоўскі да белага неба
ўзьляцеў,
Чорны бусел маскоўскі да чорнай зямлі
дакрануўся...

Па-беларуску
Дарожная песня
(Музыка Ісаака Шварца)

Пакуль што убор не пашыты мой
шлюбны
І нам у царкве не сьпяюць,
А час падганяе, вазак гэты згубны,
І коні да высяў імкнуць...

Ах, толькі б наш цуг, нас убок не аднёс
ты,

Ах только бы тройка не сбилась бы с
круга,
Бубенчик не смолк под дугой.
Две верных подруги - любовь и разлука
Не ходят одна без другой.
Не ходят одна без другой.

Мы сами открыли ворота,
Мы сами счастливую тройку впрягли.
И вот уже что-то сияет пред нами,
Но что-то погасло вдали.

Святая наука - расслышать друг друга
Сквозь ветер на все времена.
Две странницы вечных - любовь и
разлука
Поделятся с нами сполна.

Чем дальше живём мы, тем время
короче,
Тем слаще друзей голоса.
Ах только б не смолк под дугой
колокольчик,
Глаза бы глядели в глаза.

То берег, то море, то солнце то вьюга,
То ласточки то вороньё.
Две вечных дороги - любовь и разлука
Проходят сквозь сердце моё.

Па-расійску

На Сретенке ночной

<https://www.youtube.com/watch?v=X9wSflzVfLg>

На Сретенке ночной надежды голос
слышен.
Он слаб и одинок, но сладок и
возвышен.
Уже который раз он разрывает тьму...
И хочется верить ему.

Когда пройдет нужда за жизнь свою
боятся,
тогда мои друзья с прогулки
возвратятся,

Званочак ня сыціх пад дугой!..
Дзвюх даўніх сябровак, пяшчоту ды
растаць,
Ня ўбачыш адну без адной.

Мы самі запрэглi тых коней, мы самі
Памкнулі з двара, аж, зірні:
Ужо нібы нешта зіхціць перад намі,
А штось блякне ўдалечыні...

Адно аднаго зразумець – гэта проста,
Як іх не забыць праз гады –
Дзвюх даўніх вандроўніц, пяшчоту ды
растаць,
Што шчодрымі будуць заўжды...

Сяброў галасы даражэй з кожным
годам,
А дні пачалі карацець...
Ах, толькі б званочку вызвоньваць
заўсёды,
Вачам каб у вочы глядзець.

І бераг, і мора, і сьпёка, і росы,
І ластаўкі, і груганы...
Адвечныя сыцежкі – пяшчота ды
растаць:
Праз сэрца праходзяць яны.

Па-беларуску

Тады апусьце Парыж...

На вуліцах Масквы надзеі сьпеў
кароткі:
Слабы, самотны ён, ды ўзвышана-
салодкі.
Каторы раз ужо ён бліскае ўваччу,
І я яму верыць хачу...

Калі ўжо за жыцьцё нарэшце боязь
знікне,
І вернуцца сябры, мой зрок да іх
прывыкне,

и расцветёт Москва от погребов до
крыш...
Тогда опустеет Париж.

А если всё не так, а всё как прежде
будет,
пусть Бог меня простит, пусть сын меня
осудит,
что зря я распахнул напрасные крыла...
Что ж делать? Надежда была.

Па-расійску

Песенка о молодом гусаре

https://www.youtube.com/watch?v=vy_fYNEhOiw

Грозной битвы пылают пожары,
И пора уж коней под седло...
Изготовились к схватке гусары —
Их счастливое время пришло.
Впереди командир, на нем новый
мундир,
А за ним эскадрон после зимних
квартир.

А молодой гусар, в Амалию
влюбленный,
Он все стоит пред ней
коленопреклоненный.

Все погибли в бою. Флаг приспущен.
И земные дела не для них.
И летят они в райские кущи
На конях на крылатых своих:
Впереди — командир, на нем рваный
мундир,
Следом юный гусар покидает сей мир.
Но чудится ему, что он опять
влюбленный,
Опять стоит пред ней
коленопреклоненный.

Вот иные столетья настали,
и несчетно воды утекло.
И давно уже нет той Амальи,

Ня стане больш Масква нялёгкі несці
крыж —
Тады апусьце Парыж.

Калі ж усё бязь зьмен — хай Бог
суровым будзе
І не шкадуе сын мяне ў сваім прысудзе,
Што я ўзмахнуў крылом, памкнуўся да
сьвятла...
Што зробіш? Надзея ж была...

Па-беларуску

Песенька пра маладога ўлана

Сполах бітвы ад рана да рана,
І “па конях!” каманда была.
Да паходу гатовы уланы:
Іх нарэшце пара надышла.
На чале камандзір,
На ім новы мундзір,
А за ім эскадрон,
І ў бакі ляціць жвір...

А малады улан
Амалію кахае,
Укленчыў перад ёй
І галаву схіляе.

Ўсе палеглі ў той сечы зацятай,
І апушчаны слаўны штандар.
І на конях яны на крылатых
Ў вечны вырай плывуць спаміж хмар...
На чале камандзір —
Разадраны мундзір,
І улан малады:
Ківер ах! набакір.

І мроіцца яму,
Што ён усё кахае —
Укленчыў перад ёй
І голаў зноў схіляе.

Прамінупа ўжо часу даволі,
Шмат вады ў розных рэках сплыло.

и в музее пылится седло.
Позабыт командир -
дам уездных кумир.
Жаждет новых потех
просвещенный наш мир.

А юный тот гусар,
в Амалию влюбленный,
опять стоит пред ней
коленопреклоненный.

Па-расійску

До свидания, мальчики

<https://www.youtube.com/watch?v=fxv3Kd1428o>

Ах, война, что ж ты сделала, подлая:
Стали тихими наши дворы,
Наши мальчики головы подняли —
Повзрослели они до поры,
На пороге едва помаячили
и ушли, за солдатом — солдат...
До свидания, мальчики!
Мальчики,
Постарайтесь вернуться назад.

Нет, не прячьтесь вы, будьте высокими,
Не жалейте ни пуль, ни гранат
И себя не щадите, и все-таки
Постарайтесь вернуться назад.

Ах, война, что ж ты, подлая, сделала:
вместо свадеб — разлуки и дым,
Наши девочки платица белые
Раздарили сестренкам своим.

Сапоги — ну куда от них денешься?
Да зеленые крылья погон...
Вы наплюйте на сплетников, девочки.
Мы сведем с ними счеты потом.

Пусть болтают, что верить вам
не во что,
Что идете войной наугад...
До свидания, девочки!

І няма той Амаліі болей,
І ў музеі пыліцца сядло...
Хто быў той камандзір,
Дам мясцовых кумір?
Парынае наш сьвет
У забаў новых вір.

Ды малады улан
Амалію кахае,
Зноў кленчыць перад ёй
І галаву схіляе.

Па-беларуску

Бывайце, хлопчыкі!

Што ж, вайна, ты зрабіла, мязотная:
Пацішэлі ўсе нашы двары.
Нашы хлопчыкі, з выпраўкай годнаю,
Пасталелі усе да пары...
Пастаяўшы, праз хвілю ўжо крочылі,
Адышлі — за салдатам салдат.
Што ж, бывайце ўжо, хлопчыкі,
хлопчыкі —
Паспрабуйце вярнуцца назад!

Не хавайцеся, будзьце высокімі,
Не шкадуйце ні куль, ні гранат,
І адважнымі будзьце, ды ўсё-такі
Паспрабуйце вярнуцца назад!

Што ж, вайна нарабіла ты, згубная:
Не вясельлі — расстаньні і дым...
І дзяўчаты сукеначкі шлюбныя
Адалі ўжо сястрыцам сваім.

На пагоны глядзіце са скрухаю,
Боты шэрыя, нібы зямля.
Пляткароў вы, дзяўчаткі, ня слухайце:
Разьбярэмся мы зь імі пасья...
Разьбярэмся мы зь імі пасья...

Кажуць, быццам вы, сорам адрываўшы,
Ў вір вайны леціце наўздагад...
Ах, бывайце, дзяўчынкі, дзяўчыначкі,
Паспрабуйце вярнуцца назад!

Девочки,
Постарайтесь вернуться назад.

Па-расійску

Песенка об Арбате

<https://www.youtube.com/watch?v=QjMptBsrnW0>

Ты течешь, как река. Странное
название!
И прозрачен асфальт, как в реке вода.
Ах, Арбат, мой Арбат, ты — мое
призвание.
Ты — и радость моя, и моя беда.

Пешеходы твои — люди невеликие,
каблуками стучат — по делам спешат.
Ах, Арбат, мой Арбат, ты — моя
религия,
мостовые твои подо мной лежат.

От любви твоей вовсе не излечишься,
сорок тысяч других мостовых любя.
Ах, Арбат, мой Арбат, ты — мое
отечество,
никогда до конца не пройти тебя.

Па-расійску

Грузинская песня

https://www.youtube.com/watch?v=qf_dy8a1ftE

Виноградную косточку в теплую землю
зарюю
И лозу поцелую и спелые гроздья сорву
И друзей созову на любовь свое сердце
настрою
А иначе зачем на земле этой вечной
живу

Собирайтесь-ка гости мои на мое
угощенье
Говорите мне прямо в лицо кем пред
вами слыву
Царь небесный отпустит прощение за

Па-беларуску

Песенька пра Арбат

Дзівіць назва твая – бы ў ракі вялікае,
Твой празрысты асфальт – проста як
вада.

Ах, Арбат, мой Арбат, ты маё
пакліканьне,
Ты і ўцеха мая, і мая бяда...

Пешаходаў тваіх зьмерыш проста
мераю:
Ўсе сьпяшаюць, чуцён спрэс абцасаў
стук...
Ты, Арбат, ах, Арбат, стаў маёю вераю,
Пада мною ляжыць твой нязрушны
брук.

Хоць шмат вуліц люблю я зь пяшчотай
боскаю
І яшчэ палюблю болей у жыцці,
Ах, Арбат, мой Арбат, старана
бацькоўская,
Не змагу я цябе да канца прайсьці!

Па-беларуску

Грузінская песня

Пакладу вінаградную костачку ў
цёплую глебу
І лазу пацалую, і сьпелыя гронкі сарву.
Павітаю сяброў, ім любові аддам,
колькі трэба,
Бо навошта яшчэ на зямлі гэтай вечнай
жыву?

Пакаштуйце ўжо, госьці, прашу вас,
мае пачастункі,
Перад вамі тым, кім заслужыў, я сябе
назаву.
Цар нябесны даруе за справы мне ды за
справункі,

пригрешенья
А иначе зачем на земле этой вечной
живу

В темно-красном своем будет петь для
меня моя Дали
В черно-белом своем преклоню перед
нею главу
И заслушаюсь я и умру от любви и
печали
А иначе зачем на земле этой вечной
живу

А когда заклубится закат по углам
заметая
Пусть опять и опять проплывут предо
мною наяву
Белый буйвол и синий орел и форель
золотая
А иначе зачем на земле этой вечной
живу.

Па-расійску Отъезд

<https://www.youtube.com/watch?v=DCctfRt-vCs>

С Моцартом мы уезжаем из Зальцбурга.
Бричка вместительна, лошади в масть.
Жизнь моя, как перезревшее яблоко,
Тянется к теплой земле припасть.

Но а попутчик мой, этот молоденький,
Радостных слез не стирая с лица,
Что ему думать про век свой
коротенький,
Он все про музыку, чтоб до конца.

Времени не остается на проводы,
Да неужели уже не нужны
Слезы, что были даром ведь пролиты,
Крылья, что были не зря ведь даны.

Ну, а попутчик мой ручкою нервной
Машет и машет фортуне своей,
Нотку одну лишь нащупает верную

Бо навошта яшчэ на зямлі гэтай вечнай
жыву?

Мая Далі сыяе для мяне ў сваіх строях
барвовых,
А я, ў белым і чорным, схілю перад ёй
галаву.
Буду слухаць журботна й памру ад
пранізьлівых словаў,
Бо навошта яшчэ на зямлі гэтай вечнай
жыву?

Вечаровы бляск сонца няхай у куткі
залятае –
Свой пагляд ад відовішча гэткага не
адарву:
Сіні буйвал... арол белы... стронга
плыве залатая,
А навошта ж яшчэ на зямлі гэтай
вечнай жыву?

Па-беларуску Ад'езд

З Моцартам брычкай мы вымкнулі з
Зальцбурга:

Конь наш і брычка падобнае масьці
былі...

Век мой цяпер перасьпеленым яблыкам
Туліцца ціха да цёплай зямлі.

А спадарожнік мой, ён з маладзёнаў
тых,
Што сьлёзы ўцехі ня хочуць хаваць.
Ці ў галаве яму век ды чароўны міг? –
Прагне ён музыку граць ды сыпяваць.

Часу ўжо не застаецца казаць “бывай”,
Хіба ўжо ў гэтым патрэбы няма?
Ці ж не пральем мы й сьлязінкі
спагадлівай?

Ці ж нам далі тыя крылы дарма?

А спадарожнік мой ручкай нэрвоваю

И заливається, как соловей.

Руки мои на коленях покоятся,
Вздых безнадежный густеет в груди.

Там за спиной — «до свиданья
околица!»

И ничего, ничего впереди.

Но а попутчик мой божеской выпечки

Не покладая стараний своих

То он на флейточке, то он на
скрипочке, То на валторне поет за
двоих.

Лёсу махае жвавей і жвавей:
Нотку намацае ён адмысловую –
І заліваецца, як салавей.

Рукі мае на каленях застылыя,
Ўздых безнадейна-загуслы і боль...

Чую: “Бывайце, ваколіцы мілыя!”

І – анічога наперадзе больш.

А спадарожнік мой боскае выпечкі:
Дзе яшчэ знойдзеш рупліўцаў такіх?

То возьме флейтачку, то возьме
скрыпачку,

То на валторне сьпяе за дваіх.